Молода Україна

журнал української демократичної молоді

РІК ВИДАННЯ XXXIII. БЕРЕЗЕНЬ — 1983 — MARCH Ч. 320

Голод в Україні 1933 року

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Leo Lupul
176 Oakdale Ave.
St. Catharines, Ont. L2P 2K9

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Pentincton, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник

George Smyk
9559 Patton
Detroit, Mich., 48228

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed In.
Hopewell, N. J. 08525

I. Jemetz,
2941 Amboy Road,
Warners, N. Y., 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

Австралія:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет Об'єднання Демократичної Української Молоді.

Голова ЦК: О. ПОШИВАНИК

Редагує Колегія:

Л. Ліщина, С. Голубенко, Ю. Криволап, В. Родак, А. Лисий, О. Пошиваник, Ю. Смик, О. Харченко, Л. Павлюк

Адміністратор Зіна Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine Published by the Central Committee of the Ukrainian Canadian Youth Association — ODUM

In USA — Association of American Youth of Ukrainian Descent.

President: A. Poszewanyk

5240 N. Le Claire Ace.
Chicago, Ill. 60630, USA

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні ---------- 12.00 долярів
Ціна одного примірника: 1.25 дол.

В Австралії ---------- 8.00 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 90 центів

В Англії і Німеччині ---------- 9.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол.

В усіх інших країнах Европи ---------- 7.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 85 центів (амер.)

В усіх країнах Південної Америки ---------- 7.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 65 центів (амер.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журнала, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 25 канадійських центів.

Редакція не приймає матеріялів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову; рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціялами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Б. Лепкий, С. Кузьменко, Т. Шевченко. А. Лисий — Проклятий 33-ій. А. Кущинський — Т. Шевченко творець епохи. Я. Кіт — Рік 1861 і смерть Т. Шевченка. В. Мішалов — Бандура на Україні сьогодні. О. Харченко — Св. л. Д. Співак. З одумівського життя і праці. Листи до редакції. Сторінка Юн. ОДУМ-у.

На обкладинці: Голод в Україні 1933 року. Малюнок М. Дмитренка.

Богдан ЛЕПКИЙ (1872-1941)

Письменник і літературознавець. Студіював у Відні й Львові. Під час Першої світової війни допомагав українцям у німецьких таборах військовополонених. Член "Молодої Музи". Викладач, а згодом професор української літератури в Краківському університеті. Друкувати почав у кінці минулого століття. Він видав понад 10 збірок лірики. Лепкий — автор тексту широковідомої пісні "Чуєш, брате мій". Відомий він також оповіданнями переважно з селянського життя написаними в реалістично-імпресіоністичному стилі. До більших праць Богдана Лепкого належить велика повість "Мазепа" в 5 книгах і спогади. Він — також автор критичних нарисів про майже всіх наших клясиків літератури і 2-томової антології "Струни". Так само він видав і твори Шевченка в 3-ох і 5-ох томах.

СУД НАД ШЕВЧЕНКОМ

Гадюкам вкиньте до гнізда
Горючу іскру — що за сик!
Такий самий пекельний крик
Зняли прислужники царя
На вість, що в Київі старім
З'явилася нова ідея,
Що над степами, ніби грім,
Лунає голос Прометея:
"Ми волі хочем! Горе вам,
Царі — деспоти! Йде година,
Що підійметься домовина
І похоронений живцем
Народ прокинеться. Очам
Незрячим світло правди блисне,
Долоня меч кривавий стисне,
А пімста серце розпалить,
Немов пожежу над степами!
Згорить тюрма, до тла згорить,
Вже й дах займається над вами!"...
Так він голосить. Мов пророк
Між людом ходить. Кожний крок
Його — то бунт. Він хоче сил
Добути з батьківських могил,
Він обіцяє кріпака
Перетворити в козака,
Він, ніби гетьман України,
Гетьманщину стару з руїни
Двигнути хоче, хоче слави,
Він небезпечний для держави,
Йому криваві сняться сни,
Роспни його! Роспни! Роспни!"...
І вдарили в тривоги дзвін.
"Дрижи Москво! Мазепин дух,
Воскрес, встає, зчинає рух,
Який не легко припинити.
Його з-заранння треба вбити,
Як опиря: колом з осики
До труни тіпа пригвоздити
На вік віків!" —
Лунають крики
Хортів і гончих, і псарів.
А Писарев все пише й пише,
Попов поганим духом дише.
Й доклад великий до царя
Несуть прислужники щодня.
Скінчили працю, відсапнули,
Готовий присуд: —
"Він царя
Зневажив словом. (Люди чули).
Окремого володаря
Хотів Україні. Ганьбив
Нас кацапами. В дзвони бив
Воскресні і взивав на суд
Чернь гайдамацьку. Бурив люд! —
За кару піде цей бунтар
В степи киргізькі, в каземати,
В забутий Богом, дикий край"...

А милостивий государ
Додав: "Не вільно малювати,
Ані писати. — Миколай."

В КРІПОСТІ

Чи то дух, чи то тінь,
Тінь безмовна, тупа?
Ні, то сторож — солдат
За поетом ступа.

Чи на муштру піде,
Чи він дума, чи спить,
Кожний рух, кожний крок
"Дядько" пильно слідить.

Верне з муштри, спічне,
Скине одяг Тарас,
Він кишені на-верх
Вивертає сейчас.

Пильно все обзира,
З шапки до підошов,
Як-би міг — до душі
З чобітьми-б увійшов.

І до мізку-б зирнув,
До гадок бунтаря,
Чи не творить він там
Проти волі царя?

Чи незримим пером
Він не пише в думках:
"Шлях до волі веде
По тиранів кістках!

До весни крізь зиму,
Через терня до рож..."
Ах чому-ж то в думках
Нам читати не мож?

Залюднили-б Сибір,
Начинили-б тюрми,
Навіть гончих собак
Годували-б людьми.

І було-б більш тюрем
Ніж церков і скитів,
І густіш шибениць
Ніж могильних хрестів.

— — — — — — — — —

Чорна ніч у тюрмі
Все заснуло, хропить,
Лиш поет і солдат
Не заснуть ні на-мить.

УМЕР ПОЕТ

Умер поет. Далеко на півночі,
У городі непривітнім, чужім,
А хто-ж йому накриє сонні очі
Китайкою? Заплаче хто по нім?

Не клопочись! Як північна година
Прийде Петрусь, Оксана, Катерина
Мине, хтось двері втворить на розтвір.
І Наймичка — найде їх повний двір.

Ярина з Степаном при домовині,
Двох хлопців сотник Гонта приведе,
Палій псалтир читає; свято нині —
Ясновельможний гетьман тут іде.

За гетьманом полковники на конях,
І куренями виступає Січ,
Булави, пірначі мигтять в долонях,
І від шабель розвиднюється ніч.

А там народ, цілий народ, як море,
Бентежиться, іде вперед, шумить...
Не вмер поет, його втомило горе,
Схилив чоло і задрімав на-мить.

В ТАРАСОВІ РОКОВИНИ

Покинь на хвилю торг життя — а духа
Скріпи у собі та зніми у гору!
Народе мій! Це я тобі говорю —
А в кого розум й серце є — хай слуха.

Зривається велика завірюха
Над вашим домом. З ящика Пандори
Посиплються на тебе злидні — горе,
Потопа злоби, а добра посуха.

Та ти кріпись і не теряй надії,
Це бій найтяжчий, може, та послідний.
Проклятий най буде, хто в бою вмліє,

Проклятий і життя правдивого не гідний! —
Кріпіться в горю та ідіть на бої
Не як недолітки, лиш як мужі — герої.

Я примір вам даю. Мене судьба так била,
Як молот б'є залізо на ковалі,
І як в огні гартують силу сталі —
Оттак вона мене у злиднях насталила.

Велика духа людського єсть сила!
Він, як скала, здіймаєсь понад фалі,
Як гураґан летить все далі — далі,
Як хмара легкі розпинає крила.

Нема для нього стриму, ані впину,
Зігнилий воздух громами ворушать,
Він скали оре, ріки, моря сушить.

Лишень в біду, в тривог страшну годину
Женіть від серць зневіру, як потвору,
Най дух ваш не паде, лиш лице вгору, вгору!

Я примір вам даю. З нужденної хатини
Я вилетів, як з попелища птиця,
Я розгорівсь на небі, як зірниця,
Щоб люд вести з тюрми, в якій він гине.

Я примір вам даю. З сирітської дитини
В Давида виріс я, що з Голіятом б'ється.
Я, раб, тиранам плюнув правду в лиця
Й вовік вони не змиють цеї слини.

Я примір вам даю. В життя страшній пустині,
Мов на Голгофті я писав закони,
Якими ви живете, ще й до нині,

Я жив, терпів і вмер за міліони.
А ви?... Ви мовчите? Де-ж ваші лиця?
Чи ви живете, чи життя вам сниться?

Краків 1902.

УПИСУЙТЕ своїх дітей до роїв Юного ОДУМ-у!

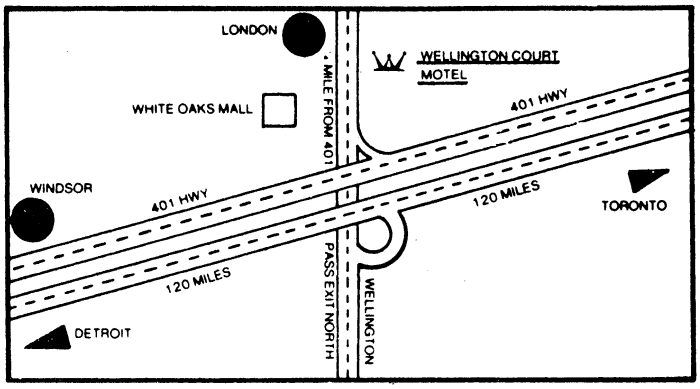

WELLINGTON COURT MOTEL

ОЛЕКСІЙ і МАРІЯ МАКАРЕНКО

власники

1078 Wellington Rd. So. off Hwy 401
LONDON, Ont. N6E 1M2 — Phone (519) 681-1050

ДОБРА ОБСЛУГА, ПРИВІТНА АТМОСФЕРА.

Д-р А. ЛИСИЙ

ПРОКЛЯТИЙ 33-ІЙ

Історія людства, згідно Британської Енциклопедії, зазнала приблизно 370 голодових катастроф. З них 43 вважаються найбільшими. Серед них знаходимо також Голод на Україні в рр.1932-1933. Характерно, що причинами всіх цих, крім української, голодових трагедій були або явища природи, як нпр. великі посухи, або дуже поширені хвороби-епідемії, або нарешті, затяжні війни. В випадку ж голоду на Україні в 1932-33 роках енциклопедія подає такі причини: жорстока політика уряду, колективізація та насильна конфіскація зерна та інших продуктів від селян. Подається також, що в той час, як мільйони людей гинули від голоду, совєтський уряд експортував за кордон в 1932 р. 1 мільйон 700 тисяч тонн зерна, а в 1933 р. 1 мільйон 840 тисяч тонн. Така статистика в енциклопедії. Ми ж знаємо ще більше.

В часах середньовіччя, та і перед тим, голод вживався як зброя при облогах міст, фортець і т. п. Голодна людина не може воювати, не може встояти перед цією всемогутньою зброєю. Вона ламає організм і волю людини, нищить її гідність, перетворює її на знеможеного, безвольного раба-жертву. Голод означає повільну смерть, а усвідомлення цього перетворює людину на потвору з тваринячими інстинктами, включно з людожерством.

Великий Голод на Україні в 1933 р. був ворожою облогою цілого народу. Це була явно запляновна, жорстока ціль окупанта: зламати волю народу, підкорити його повністю новій владі, знищити його бажання спротиву. Вістря голодової зброї було спрямоване на українське село, яке віками було колискою української національної сили. Як наслідок цього, біля 8 мільйонів українського люду лягли трупом в жахливих стражданнях та конвульсіях голодової смерти.

Для тих, які вижили, страшні картини страждання людей залишаться тяжкою примарою в їхній пам'яті до кінця життя Їх не можна ані забути, ані простити. Для тих, які цього не бачили, ані не відчули в своїм житті —— це тяжко збагнути. Відомо, що ситий голодного не розуміє. Але говорити про це ми мусимо. Розказувати про це страхіття найперше нашій молоді. Але не для того, щоби закарбувати цю подію на Україні як ще одну нещасливу дату в загально нещасливій історії нашого народу. Але для того, щоби викликати в нашій молоді ще сильніше почуття приналежности до народу, який не зважаючи на чисельні катастрофи на протязі своєї історії, все ж показує живучість і волю до життя, вирощуючи все нові і нові паростки зі свого багатого грунту, встає і бореться і не падає, а змагається до свого власного національного буття.

Отже не плачем і шуканням симпатії від довкілля відзначаємо 50 ліття сумної події 33-го року, а разом зі жалобним вшануванням наших замучених братів і сестер, дивімся вперед з повною надією ,що народ, який пройшов тяжкий шлях Великого Голоду 33-го року, таки колись переможе.

Антін КУЩИНСЬКИЙ

ТАРАС ШЕВЧЕНКО ТВОРЕЦЬ ЕПОХИ

В науці про історію націй існують два погляди. Один із них твердить, що історію нації творять народні маси, а окремі особи не мають провідного значення. Друга ж теорія, протилежна першій, каже, що історію націй творять визначні особи: це політично-державні мужі, культурно-духовні провідники, поети, письменники, які вказують шляхи дальшого поступу й розвитку своїй нації і так ціхчують епохи її буття й розвитку.

Перша теорія вийшла від мислителів, що походять з надр таких народів, які в давнину були номадами, кочовиками. Вони не мали сталого осідку для свого побуту, а випасаючи отари овець та стада худоби й табуни коней, переганяли їх з місця на місце, де росла паша. Тому у таких народів не виробилось почуття власности землі та призвичаєння до праці для свого добробуту, бо звикали вони до користування з готового добра. В пізніших часах, крім психології натовпу, що його набирали, спостерігаючи у своїх овечих отар, у таких народів виробилась риса напасників, окупантів, займанців чужих дібр у сусідніх народів...

Але ця теорія, що возвеличає провідне значення народніх мас у творенню національного життя й поступу, є помилкова в своєму психологічному побудованню номадської духовости. Адже не отара овець водить за собою старого барана чи представника чужої, хоч і рогатої породи, скажім — цапа, а навпаки отара ходить вслід за своїм бараном чи цапом. Мало того, ту отару підганяє і керує напрямом її руху особа обдарована вищим розумом, а саме — людина — пастух чи чабан при допомозі слухняних йому собак вівчарок.

А наприклад життя росіян, тобто нації номадського походження, є найяскравіщим запереченням згаданої теорії. В Московській імперії на про-

тязі всієї її історії коли не самодержець цар, то Ленін, Сталін, Хрущов, Брежнев чи Андропов зі своїми опричниками, деспотами — "чрезвичайниками", "енкаведистами" та іншими виконавцями їх волі орудують масами робітників і селян "совєтського раю". Там провід не належить тим народнім масам, які, як ті вівці, не можуть противитись псам-вівчаркам, бо коли якась вівця відійде набік від отари, то пси її обгавкають та ще й покусають...

Друга ж теорія, яка говорить, що головне значення в історії нації належить провідним особам, вийшла від учених, що походять з давніх хліборобських осілих народів, що люблять і призвичаєні до природньої закономірности при хліборобській праці. Постійна, ще з давньої давнини праця на землі виховала у таких народів почуття пошани до права власности та любови до своєї землі — Батьківщини. Вони визнають найвищий авторитет Господаря Вседержителя світу й природи, а з тим — і авторитет господаря-проводиря в праці, в родині і в державному житті. Коли батько в родині є і господарем маєтку, тоді лад і поступ є забезпечені в тій нації, яку Боже провидіння обдарувало своєю ласкою і посилає час від часу провідника тій нації — велику людину, яка своїми обдаруваннями виростає понад іншими та вказує на довгі століття шлях своєму народові. Такі люди — геніі з'являються в часи довгих страждань, національного занепаду, неволі й руїни, в часи темні, тяжкі, в часи вже безнадійного зневір'я...

Українська нація, що існує під Божою опікою, мала таких людей-провідників. Назвемо кількох з них. Це був великий князь Володимир, що вивів Україну в коло епохи християнської світової культури. Був гетьман Богдан Хмельницький, визволитель від польської неволі і творець епохи відновленої української держави гетьмансько-козацького устрою, як продовження князівського періоду нашої історії. Мали ми гетьмана Івана Мазепу — державника й борця проти московської неволі.

Пізніше у добу повільного загарбання нашої Батьківщини москвинами, виросла постать богатиря слова, Богом нам даного, Тараса Шевченка. Був він сином бідної кріпацької селянської родини. Його батько перед своєю смертю відгадував майбутнє Тараса і, нічого йому по собі не лишаючи, пророк, що з Тараса або вийде "казнащо" або "щось таке", що він і без маєтку буде жити... Маляр, до якого Тарас був впросився вчитись, подивившись на Тарасову руку, "пророчив", що Тарас не то що до малярства, але й до шевства чи й бондарства нездібний... Панський кухар, до якого віддали на працю Тараса, не знайшов у хлопчини здібности на те, щоб він міг гаразд картоплю почистити або бодай хоч миски помити... Пан, що взяв до себе Тараса за льокая, як тоді казали — "козачка", наказав його "висікти" за незґаліть його навіть у тій службі...

Та помимо всіх тих прирікань душа Шевченка виросла до надзвичайних висот. Він став генієм України. Не став він ані вождем, ані політиком, не розпоряджав він жадною армією, не мав жадної влади в руках. Проте зумів він полонити душі, серце й розум свого народу і скерував його в нову епоху життя нації. Велич і сила його слова, яке він поставив на сторожі своїх ідеалів волі для свого народу, розійшлися по цілому світі в перекладах на понад 40 чужих мов, у понад 400 виданнях, у коло 9 мільйонів примірників його творів.

Цей геній з'явився тоді, коли на Україні панувала "кругом неволя і кайдани", коли "заснула Україна, бур'яном укрилась, цвіллю цвіла", коли "правда п'яна спала", як казав про ту епоху Кобзар. Стан на Україні був жахливий. Вона вичерпалась на силах після попередньої боротьби за волю. Згадки про давні славні часи лишилися хіба лише у старих селянських дідів. Ворог старався усякими засобами затерти останні сліди козацько-гетьманської державности. Перекручував на свій лад спогади про минулі події, називав злодіями і розбійниками наших борців за свободу. Було заборонено вживати і навіть було викреслено зі словників слово "гетьман", яке лякало москвинів. А наші люди звикали до московських розпорядків. Завмирала національна совість і свідомість. "Всі оглухли, похилились в кайданах"... "Краще ходять у ярмі, ще краще ніж діди ходили". Такими словами характеризував Тарас тодішній стан...

Шевченко збудив український нарід з того стану і покликав до нового життя, що забурлило з усе зростаючою силою. Тепер вже одне його ім'я говорить про Україну, а його слова і його життя учать наш нарід ось уже більше століття, а його наука і його значення триватимуть віки...

Тепер уже жадні "укази", що "України нєт, нє било і бить не может", жадні заборони, репресії, штучні голоди, терори й заслання на Сибір не спинять відродження й розвою нашого національного життя і стремління до свобідного державного існування після того, як Тарас Шевченко проголосив свій заповіт: Схаменіться, будьте люди", "Борітеся — поборете!", "Вставайте, кайдани порвіте!" Вогненні слова його запали глибоко в серце народнє і там виростають у ті визвольні чини, що діялись і діються на наших землях і далеко на чужині. Він вдихнув живого духа, відгріб і показав наші скарби заховані у "Великому Льоху" в Суботові та в могилах козацьких... Свої бажання, свою візію Тарас Шевченко про майбутнє висловив так: "... Козак оживе; Оживуть гетьмани в золотім жупані; Прокинеться доля; козак заспіва: а в степах України — о Боже мій милий — блисне булава!"...

Так Шевченко не лише будив і кликав до життя, але й пророчив про славне майбутнє України —"Встане Україна і світ правди засвітить". Не даром цар московський Ніколай І-й, призначаючи Шевченкові сувору кару за його вірші та за образу цариці, яку Тарас назвав "зморщеним опеньком" хоч вона вважала себе за першу красуню, написав слідуюче, що ми тут подамо в дослівному перекладі на українську мову: "Він, тобто Шевченко, проголошував славу гетьманського правління та давньої вольности козацької. З улюбленими віршами в Україні може з'явитися думка про уявне блаженство часів гетьманщини, про щастя повернення тих часів і можливість

ЗАКЛИК ДО ВСІХ ФІЛІЙ ОДУМ-У В США І КАНАДІ

Одумівська філія в місті Ошава, Онтаріо, мала дуже успішну коляду цього року і з неї ми виділяємо на журнал "Молода Україна" 1000 дол. Відділ ОДУМ-у в Ошаві, складається лише з п'ятьох родин і в нас є тільки дванадцять активних одумівців і одумівок. Не зважаючи що нас мало і ми могли собі позволити виділити таку суму грошей, то ми, філія ОДУМ-у в Ошаві, закликаємо всі інші філії ОДУМ-у і ТОП-у в Канаді і в США, щоб вони також включилися до цієї важливої ділянки, себто, допомогти нашому журналу "Молода Україна" фінансово. Кінчаючи цей заклик лишаємо з вами ці слова: Лише та організація існує, про яку люди знають, а люди про неї будуть знати якщо її пресовий орган живе і ровивається. Тож берімося до роботи!

При цій нагоді, ми члени ОДУМ-у в Ошаві сердечно вітаємо всіх працівників "Молодої України" з новим роком і бажаємо Вам багато успіхів у майбутньому.

З доручення управи філії ОДУМ-у
в Ошаві

Ігор Ю. Лисик
виховник юного ОДУМ-у
і заступник голови філії
21 лютого, 1983

**
*

Спасибі вам молоді друзі з Ошави що Ви так старанно дбаєте про українське друковане слово, піклуєтесь про ваш молодечий журнал. Спасибі за княжий дар. Пишіть до нас. Присилайте дописи на теми які вас цікавлять чи турбують. Якщо хочете мати більше відомостей про журнал пишіть листи або запросіть нас до себе.

Редакція і адм.

України існувати як незалежної держави". Тому, засилаючи Шевченка в Зааральські степи, цар заборонив йому писати і навіть малювати. Але, як знаємо з біографічних розвідок про Шевченка, він бувши на засланні, свої мистецькі задуми фіксував на глині і виказався талановитим скульптором.

Шевченко крім сили геніяльного поета залишив по собі ще багато іншого знаменного. Він дав нам приклад того, чого може досягнути людина, коли вона ідейно і невідступно стремить до своєї вищої мети і не здається ударам недолі, не падає... Самоосвітою він аж вже двадцятилітньою людиною досягнув такого розвитку й знання, що міг з великим успіхом студіювати в академії мистецтв і став талановитим мистцем малярем. За свої рисунки дістав від Академії Мистецтва медалю і пізніше був іменований професором малярства.

Шевченко любив книжку як найліпшого свого приятеля. "Людина, яка не читає, то не людина" — висловлювався він. Це був "зразок людини надзвичайної, яка власними силами дійшла вершків освіти й інтеліґенції" — так його характеризував письменник Куліш, його дійсний приятель.

Пізніше, вже після повернення із заслання, Шевченко, працюючи над гравюрними рисунками, винайшов спосіб рисування на міді травленням рисунку з допомогою так званої "вітрології", то є — хемічної дії сірчаного квасу. Цей спосіб техніка того часу назвала "шевченківським". Але цю назву способу вироблення кліш було з ласки "старшого брата" — нашого окупанта — забуто. А варто було б пригадати й спопуляризувати серед культурного світу, серед видавців ілюстрованих книг і т. п. згадку про те, що завдяки Шевченкові розвинулось мистецтво вироблення кліш, яке дає можливість відбивати на папері різні образи...

Оцінивши на самому собі велике значення освіти, Тарас Шевченко був також пропаґатором і одним із перших провідників і організаторів народньої освіти в рідній мові. Він казав, що чужа школа не дасть національної свідомости, ані не виховає, а тільки зломить і винародовить. З чужої школи, по його словах, вийдуть тільки "мерзенні каламарі", "блюдолизи", "перевертні", "п'явки народні"... Тому Тарас Шевченко видав і свій буквар, 10.000 примірників і порозсилав приятелям для поширення в Україні, а весь дохід від продажу букварів і "Кобзаря" він жертвував на удержання українських недільних шкіл.

При в'їзді до Америки височіє символічна статуя Свободи. А тепер у державному центрі в Вашинґтоні стоїть пам'ятник Тарасові Шевченкові, як символ та дороговказ — як і до чого треба стреміти та що діяти, щоб воля й свобода запанувала в цілому світі.

А це буде тоді, коли по словах Шевченка — "Встане Україна і світ правди засвітить і помоляться на волі невольничі діти", тобто коли з московської неволі буде звільнено поневолені нації, а в тому й Україну...

Ярослав КІТ

РІК 1861 І СМЕРТЬ Т. ШЕВЧЕНКА

Цікаве з історії України

Січень 11, Петербург: —

тут вийшло перше число журнала "Основа" під ред. Василя М. Білозерського, 1825-1899, в друкарні П. Куліша, де друкувались твори Т. Шевченка: "Іван Гус", "Неофіти", "Назар Стодоля", як також праці інших членів Кирило-Методіївського братства.

Березень 3, Петербург, собор св. Ісаака: —

з наказу царя Олександра II митрополит Філярет проголосив маніфест скасування панщини. Маніфест був написаний російською і українською мовами. За деякими даними тоді було звільнено 47 мільйонів кріпаків: 21 міл. належало світським і духовим поміщикам-землевласникам, 20 міл. належало різним державним установам, а 6 міл. належало різним власникам приватних фабрик, заводів і інших підприємств.

Березень 4, Вашинґтон, США: —

інавґурація А. Лінкольна, 1809-1865, на президента Америки, який своєю Проклямацією з 1 січня 1863 р. скасував панщину в Америці.

Березень 10, Петербург.

В Академії мистецтва помер Т. Шевченко (1814-1861), десь біля 5 год. ранку, виходячи зі своєї кімнати "вниз, до майстерні". Вмер на 47 р. свого трудолюбного життя.

Травень 10, Канів. Чернеча Гора: —

тут поховано Т. Шевченка після урочистої Служби Божої. Могилу викопала студентська молодь. Поставлено дубовий хрест.

Травень 21, Петербург: —

помер царський чиновник князь Олексій Ф. Орлов, 1786-1861, краще знаний як гробокопатель Кирило-Методіївського братства. Як голова Третього Відділу, 1844-1856, він перевів слідство над Т. Шевченком і цареві рекомендував вислати його в ряди Спеціяльного Оренбургзького Корпусу під командою ген. В. П. Обручова, 1793-1866, який завойовував Туркестан. Цар Микола I ще дописав "Так. Під найсуровіший нагляд із забороною писати й рисувати".

Травень 30, Варшава: —

помер полководець і губернатор Варшави з 1856 ген. Михайло Д. Горчаков, 1793-1861 (нащадок чернігівського княжого роду), який роками був правою рукою фельдмаршала Івана Паскевича, з Полтавщини, і з ним висилав на бій українські полки, які своїм життям ширили імперію царя Миколи I. Після Т. Шевченка це були "бездушні сатрапи і наперсники царя".

Червень 26, Прага: —

помер Павло-Йосиф Шарарик, 1795-1861, словацький історик, публіцист, панславіст, і патріот, якого Т. Шевченко щиро шанував і присвятив йому поему "Іван Гус":

"Слава тобі, Шафарику,
Вовіки і віки!
Що звів єси в одне море
Слов'янські ріки!"

Жовтень 30, Волинська епархія: —

тут народився богослов і професор єпископ Василій (Димитрій Богдашевський, 1861-192?), довголітній професор Київської Духовної Академії, а з 1913 р. єпископ Канева і останній ректор академії, під яким вчились і вийшли такі шевченкознавці, як І. Власовський, Д. Дорошенко, О. Кошиць, О. Лотоцький та інші.

Листопад 1, село Карлівка, Миколаїв, Херсонська губернія: —

народилась Людмила Василевська, 1861-1927, з дому Березина, краще знана як Дніпрова Чайка, яка виросла під впливом "Кобзаря", і як учителька, громадська діячка і письменниця, ширила твори і дух Т. Шевченка. Авторка "Хрестонос" і інших, також лібретто для М. Лисенка: "Пан Коцький", "Коза-Дереза" і інші.

Грудень 21, село Першор, Херсонська губернія: —

нар. Євген Чикаленко, 1861-1929, землевласник, меценат, добродій і патріот, учасник Визвольних Змагань 1917-1921 рр. Виховався в дусі "Кобзаря", і як фундатор багатьох наукових праць, інституцій і газет ("Рада"), ширив твори і ідеї Т. Шевченка. Помер на еміґрації в злиднях!

Відповіді на "Впізнайте героя твору"

1. Катерина, героїня однойменної поеми.
2. Дід та баба з поеми "Наймичка".
3. Герой однойменного вірша "Перебендя".

MULTICULTURALISM

Together we can get it right.

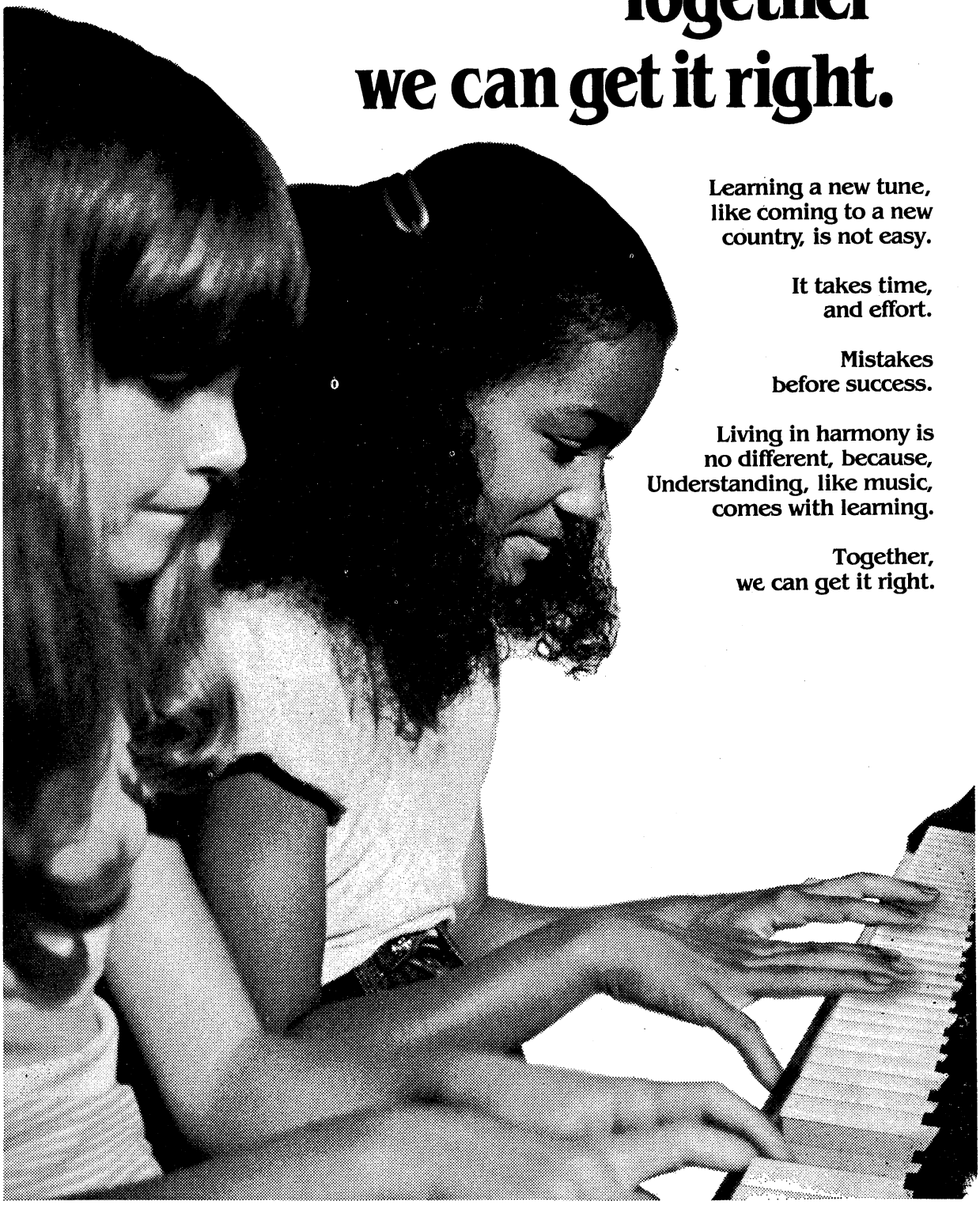

Learning a new tune,
like coming to a new
country, is not easy.

It takes time,
and effort.

Mistakes
before success.

Living in harmony is
no different, because,
Understanding, like music,
comes with learning.

Together,
we can get it right.

Multiculturalism Canada
Multiculturalisme Canada

Canada

РОЗКЛАД ТАБОРІВ ОДУМ-У НА 1983 РІК НА ОСЕЛІ "УКРАЇНА"

17-ий Табір Виховників Юного ОДУМ-у. Від 2-го липня до 16-го липня.

Комендант — Андрій Шевченко, СВП ОДУМ-у. Заступник коменданта — д-р Юрій Криволап, СВП ОДУМ-у.

Писар — Наталка Неліпа, ВЮО. Старший бунчужний — Ігор Лисик, ВЮО.

Старша бунчужна — Олександра Косогор, ВЮО. Обозний — Віктор Педенко, СВП ОДУМ-у.

В програмі: Гутірки, семінарі на історичні, релігійні, літературні, політичні і організаційні теми; двох-денна мандрівка; спортові змагання; забава; прощальна ватра; видача посвідок.

За інформаціями звертайтеся на адресу:

Dr. G. N. Krywolap 221 Edridge Way Catonsville Md. U.S.A. 21228 Tel. 301-744-0168

***

21-ий Відпочинково-Виховний Табір Юного ОДУМ-у. Від 17-го липня до 30-го липня.....

Комендант — Павло Лисик, СВУ ОДУМ-у і Антон Лисик, ВЮ ОДУМ-у

За інформаціями звертайтеся на адресу:

W. Tymoshenko 26 Sanderson Rd. Rexdale, Ont. M9V 1C7 Tel. 416-742-3181

***

4-ий Кобзарський Табір ОДУМ-у. Від 31-го липня до 14-го серпня.

Комендант — Олексій Пошиваник, СВП ОДУМ-у.

За інформаціями звертайтеся на адресу:

J. Danylchenko 827 Indian Rd. Mississauga, Ont. L5H 1R4 Tel. 416-274-2249

***

5-ий Спортовий Табір ОДУМ-у. Від 14-го серпня до 27-го серпня.

Комендант — Віктор Педенко, СВП ОДУМ-у.

За інформаціями звертайтеся на адресу:

V. Pedenko Henderson Ave. Thornhill, Ont. L3T 2K3 Tel. 416-889-0640

Цього року передбачаються знижені ціни оплати за таборування.

ЗРОБІТЬ ПРИЄМНІСТЬ і користь

Вашим дітям – пошліть їх літом на один із таборів ОДУМ-у!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Річні загальні збори корпорації оселі "Україна" відбудуться в неділю, 10-го квітня о 2-ій год. по обіді в Дорчестер, Онтаріо. Перед зборами, о 12-ій год. буде обід для всіх членів та гостей.

Орг. реф. корпорації —
Іван Данильченко.

СПІВЧУТТЯ

Замість грудки землі на свіжонасипану могилу світлої пам'яті Дмитра Миколайовича Співака з м. Лондону, Онт., який несподівано і трагічно відійшов від нас у вічність 30/I-83 р., залишаючи прибиту горем дружину Олю з синами Дмитром мол. і Михайлом, батьків Миколу і Олю Співаків, брата Володимира, дідусів і бабусів, — складаємо на журнал "М. У." $65.00.

Всій родині Співаків висловлюємо свій жаль і щире співчуття з приводу невиджалуваної і незамінимої втрати.

Нехай канадська земля буде йому легкою.

Вічна йому пам'ять.

ОДУМ і ТОП в м. Ст. Катеринс, Онт.
12 лютого, 1983 р.

Пожертви склали:

Гаврилюк М.	$10.00
Метулинський М.	10.00
Токар В.	10.00
Філенко М.	10.00
Головаш Дм.	10.00
Скрипа М.	5.00
Шоцький С.	5.00
Захарчинський С.	5.00
Разом	$65.00

За Управу ТОП — *В. Токар*

О. Олесь

УКРАЇНА

Як прекрасна царівна у казці старій,
Заворожена відьмою злою,
Спить нетлінна роки у могилі сирій
І нетлінною сяє красою, —

Так і ти, Україно, лежиш у труні,
І заклята на вік, і забута,
І без жалю за щось у кайдани страшні
Закула тебе мачуха люта.

Але з'явиться лицар колись молодий,
Вирве з рук тебе в мачухи злої,
І тебе поведе він у день золотий,
Як царівну, для ясної долі.

ДОПОМАГАЙТЕ морально й матеріяльно ОДУМ-ові!

"UKRAINA" VACATION RESORT INC.

"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. "A", London, Ont., Canada N6A 5H9

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 455-9939 (519) 453-6130

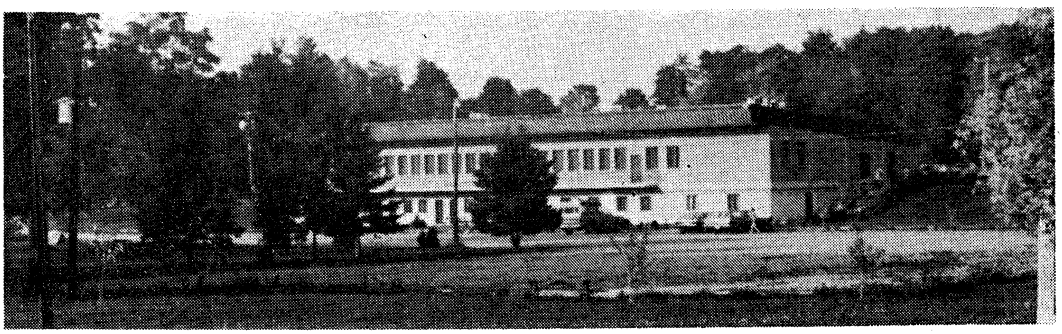

Оселя розташована на окраїні м. Лондону, Онт., Канада, в містечку Дорчестер. На оселі відбуваються Курси Виховників ОДУМ-у, Відпочинково-Виховні Табори Ю-ОДУМ-у, Спортові Табори ОДУМ-у, Кобзарські Табори ОДУМ-у, одумівські зустрічі, з'їзди, конференції, пікніки та різноманітні імпрези. Заля оселі приміщує 600 осіб і надається на різні українські імпрези з модерним кухонним устаткуванням та смачними українськими стравами. Оселею керує Рада Директорів. Голова — Б. Яремченко. Зацікавлених прошу писати або телефонувати на повище подану адресу. При нагоді відвідайте оселю, а ми будемо сердечно вітати Вас.

Інформує І. ДАНИЛЬЧЕНКО — заст. голови та орг. референт

Віктор МІШАЛОВ

БАНДУРА НА УКРАЇНІ СЬОГОДНІ

Коли я повернувся в Австралію після двохрічного навчання в Київській Консерваторії, деякі люди мене питали про Україну і мої висновки й враження щодо Кобзарського мистецтва в сьогоднішній Україні. Ця стаття, я надіюсь, дещо допоможе висвітлити сучасний стан цієї галузі нашої культури в Україні.

Почнемо мабуть з питання: Як можна придбати бандуру в Україні? Адже це не зовсім легка справа, бо вони дуже швидко зникають з крамниць. У зв'язку з тим, що держава субсидує фабричну продукцію бандур, (це означає, що гарний інструмент продається досить дешево в порівнянні з іншими народними інструментами тієї самої якости), туристам стало дуже вигідно (й євреям які відїжджають закордон) купувати й продавати їх тут, на Заході, з великим баришем. Ясно, що існує можливість замовляти інструменти безпосередньо у фабриці, але тут часом треба чекати років 5 на виконання замовлення. Можливо також придбати бандури через різні організації, скажімо якийсь завод замовив для своїх робітників, які беруть участь у самодіяльному колективі. Можна придбати бандуру також в коммісійних крамницях або "на руки", тобто приватним способом. Інша можливість — винаймати бандуру, брати на прокат, а це коштуватиме приблизно 10 карбованців річно.

Починаючи з самого початку, дитина може вивчити основи гри на бандурі в районній дитячій музичній школі (ДМШ). Така музична школа відкрита для навчання після лекцій у звичайній школі. Відрізняється ДМШ від звичайної школи тим, що тут треба платити за навчання. Діти починають своє навчання у музичній школі від 8 років життя.

Після закінчення середньої освіти — 8-ї або 10-ї кляси, студент може продовжити своє навчання в музичному училищі. Після 4-х річного навчання і одержання диплому, випускникам дозволено працювати в ДМШ та в різних самодіяльних ансамблях.

Київська Капеля Бандуристів має свою студію, де приготовляє бандуристів для свого складу та для інших колективів. Тут навчання триває 2 роки. Студенти отримують безкоштовне помешкання та стипендію, в сумі 20 карбованців на місяць. Музичний рівень підготовки тут досить низький у порівнянні з консерваторією.

Коли студент закінчує середню освіту — 10 клясову або музичне училище, після переслухання і конкурсу, його можуть прийняти в консерваторію. Курси гри на бандурі зараз в Україні існують лише при Київській і Львівській консерваторіях. Також відновилися старання відкрити такий курс у Харкові.

У консерваторії курс бандури викладають на катедрі народних інструментів. На цій катедрі крім бандури, ще існують курси гри на баяні, балалайці, домрі, цимбалах і гітарі. Існують дві категорії бандуристів: 1.) бандуристи-інструменталісти й 2.) бандуристи-вокалісти. Під час мого навчання, окрім мене вивчав гру на бандурі лише один хлопець. Решта студентів-бандуристів були дівчата. На курс бандури дозволяють вписатися лише п'ятьом студентам що-року, тобто водночас навчаються 25 бандуристів.

Окрім бандури студенти-бандуристи вивчають гру на фортепіяно, спів і диригентуру. Вони проходять теоретичні курси історії музики, народну творчість, гармонію, сольфеджіо, музичну психологію, зарубіжну мову, й політичні предмети: історію КПРС, атеїзм, науковий комунізм, діялектичний матеріялізм, історичний матеріялізм, політичну Економію і військову підготовку. Кожний випускник вищого навчального закладу стає офіцером у радянському війську, а якщо жінка, то має підготовку мед-сестри.

Навчальний рік поділяють на два семестри, а при кінці кожного семестру: — іспити. Іспити бувають усні й письмові, щоб провіряти, знання студента. Якщо студент знає матеріял дуже добре, він отримує оцінку 5. Якщо добре, то 4, задовільно, 3, і т. д. Щоби одержати державну стипендію в сумі 40 карбованців, треба щоби всі оцінки були по 5 або 4. Якщо студент отримає одну трійку його позбавляють стипендії. Якщо в тебе лише п'ятірки, то одержуєш "Ленінську премію", тобто 90 карбованців на місяць.

При кінці 5 річного навчання, тобі вручають диплом і гарантують працю (молися, щоб тебе не вислали в якийсь забутий колгосп на периферії республіки). Музиканти які мають диплом із консерваторії, мають право в консерваторії викладати або працювати як солісти. Після консерваторії є можливість іще два роки вчитися в аспірантурі.

Виконавчий і технічний рівень гри на бандурі у випускників дуже високий, але якщо порівняти з виконавцями інших факультетів, наприклад із піяністами, то стандарт бандуристів — на нижчому рівні. Очевидно, це тому, що бандура ще й далі удосконалюється.

Консерваторія — це своєрідна лабораторія, де випробовують нові технічні прийоми, розвивають репертуар і дають оцінку новим інструментам. Багато наполегливої праці вкладають щоб виробити й доповнити репертуар для бандури з високохудожними зразками музичної творчости. Тут випробовують нові твори найкращих українських авторів, перед тим як дають до друку.

Останнім часом появилися в друку перші дві сонати які написав Микола Дремлюга. Він вже закінчив роботу над першим концертом для бандури в супроводі симфонічної оркестри, та опрацював ряд п'єс для бандури й струнного квартету. Анатолій Коломієць також написав ряд дуже гарних п'єс, а за ним ще й Константин М'ясков і Віталій Кирейко.

Щодо колективів, де вживають бандуру — Київська Капеля займає найголовніше місце. Її історія зазнала дуже багато прикрощів. Після останньої війни виявилося що в Київі залишилося дуже мало кваліфікованих бандуристів. Олександр Міньківський спробував капелю відродити, збираючи добрих вокалістів та навчаючи їх гри на бандурі. Для цієї справи викликали В. Кабачка зі Сибіру (в Радянських виданнях пишуть, що В. Кабачок під час війни працював як Бандурист при Ленінградській філармонії). На жаль навчитися грати на бандурі в дорослому віці — це трудна річ, так що велика кількість капелян грали одним пальцем. В колективі, який складається сьогодні із 60 чоловік, лише 10 грають добре, а решта лише тримає свої інструменти і мімікує гру. Щоби підсилити групу, додали 4-5 баянів і дві концертні цимбали. Недавно ще включили групу ладкових кобз, (настроєні як гітари) і струнний квартет.

Хоч колектив чудовий з точки зору вокального мистецтва, кобзарське мистецтво на жаль, тут не розвивається. Недавно керівництво Капелею перебрав Петро Гвоздь, який добре розуміється у цьому мистецтві, адже він закінчив консерваторію по клясу бандури й диригентури. Є тепер надія, що в майбутньому технічне виконання бандуристів підвищиться.

Крім Капелі Бандуристів, існує в Київі ще Оркестр Українських Народних Інструментів, який зорганізував Яків Орлов. Оркестр має блискучий репертуар. Тут цікаво згадати, що сюди вступають найкращі бандуристи (а це переважно дівчата) з консерваторії, а тому технічний рівень гри на бандурі в цьому колективі дуже високий. На жаль цей оркестр зазнав великої втрати, коли 1981 року помер Я. Орлов.

Окрім вищезгаданого оркестру, існує в Києві ще Оркестр Українських Народних Інструментів, під керівництвом видатного бандуриста Андрія Бобиря, при Українським Радіо. На жаль цей колектив рідко виступає.

Відомий Хор ім. Верьовки під керівництвом Анатолія Авдієвського також вживає бандури в своїому оркестрі. Відділ бандури в останніх роках значно зменшився від 16 бандуристів до 3-4. Між ними найкращий Юрій Незовибатько, син відомого віртуоза цимбаліста. Після зустрічі з мистецьким керівником, я довідався, що в короткому майбутньому група бандуристів мабуть збільшиться. Це було б добре, адже бандури тоді візьмуть більш активну участь у музиці, переставляючи партію баянів (рос. нар. інструмент) над якою оркестрова палітра зараз базується. На загал тут мало розвивається бандура, а більше вживається як бутафорський елемент.

Один із найоригінальніших інструментальних ансамблів, де вживається бандура, це мабуть вокально-інструментальний ансамбль "Кобза", який нещодавно гастролював у Канаді. Засновники цього колективу були бандуристи: Константин Новицький і Володя Кушпет. На початку свого існування ансамбль складався із двох бандур, саксофона і контрабаса. Коли вже обидва бандуристи закінчили консерваторію в Київі, ансамбль став членом фірми "Укрконцерт" і почав професійно виступати. На початку було чимало труднощів, але ансамбль ріс, і слава про нього рознеслася по всьому світі.

Сьогодні К. Новицький і В. Кушпет працюють як солісти при Київській Філармонії, обробляючи камерні програми для бандури. Їхня гра бездоганна. Буде цікаво побачити куди вони попрямують у майбутньому.

Між різними ансамблями, дуже популярне на Україні Тріо Бандуристок. На Україні також можна зустріти самодіяльні ансамблі бандуристів. Технічний рівень їх не дуже високий.

Тут мабуть буде варто подати деякі дані про сучасних бандуристів України.

Константин Новицький — один із найталантовитих бандуристів сьогодні в Україні, майбутній викладач Київської Консерваторії. Він має прекрасну "швидку" техніку і велику любов до бандури й до українського мистецтва. Одинокий у нього недолік, це те, що він не вживає "пазурів" (карпонові нігті), він не може видобувати відповідних звуків для концертової естради без мікрофона. Він не співає, хоч мені здається, що в нього гарний голос. Костя був один із перших, який застосував електрифікацію до бандури.

Володимир Кушпет — дуже подібний до К. Новицького, адже ж вони побратими. Працював він у вокально-інструментальному ансамблі "Мальви", пізніше почав працювати у філармонії.

Цікаво згадати тут, що до сьогоднішнього дня одинокі бандуристи крім В. Ємця, які виступали у Великому Театрі в Москві, були Новицький і Кушпет.

Петро Чухрай — Деякі люди вважають, що він найкращий бандурист на Україні сьогодні. Протягом 25-ти років найкращим бандуристом вважали Сергія Баштана (нині професор у Київській консерваторії). П. Чухрай вже має декілька записів на платівках. Не раз він "прем'єрував,, нові

МИКОЛА БОЙЧУК

ВЛАСНИК

HOLIDAY INN of SOMERVILLE

US ROUTE 22 (E. Bound), Bridgewater N. J. 08807

Тел. (201) 526-9500

Зручно з Нюарку, Нью Йорку і околиці.

Вигідні, модерні, просторі, привабливі

ПРИМІЩЕННЯ

для

весіль, хрестин, бенкетів, поминок, громадських імпрез, товариських зустрічей.

композиції для бандури. П. Чухрай часто виступає в супроводі оркестри. Нині він працює як соліст при оркестру Українських Народних Інструментів яким керував Я. Орлов.

Степан Жовнірович — зараз бандурист у вокально-інструментальному ансамблі "Кобза". Технічно він середній бандурист, але він ще не закінчив свої студії. Почав він нещодавно вивчати старосвітську школу гри на бандурі у Григорія Кириловича Ткаченка, якого вважають останнім справжнім кобзарем в Україні.

Юрій Демчук — Декілька років тому назад читав я статті в часописах з України, де дуже перехвалювали Демчука, називаючи його "Бандурним Чаклуном". Він був знаний за свої інтерпретації українських Дум. Послухати його голос це була справжня насолода, але останнім часом свою увагу повернув до опери, так що бандуру майже покинув, хоч час від часу із дум виконує "Думу про Леніна".

Орест Баран — У Львові теж свої бандуристи а між ними найкращим вважають Ореста. Його ціла родина дуже глибоко зацікавлена в українському фолкльорі. Батько й брат також грають на бандурі, а брата вважають одним із найкращих цимбалістів на Україні. Недавно хлопці заснували фолкльорну групу під назвою "Дримба", яку вважаю бездоганною. Остання їхня композиція "Балада про Довбуша" займає цілу концертову програму. Я думаю, що це шедевр. На жаль так не думають адміністратори Львівської Філармонії. В майбутньому, Орест збирається вступити в аспірантуру до Київської Консерваторії.

Люба Коханська — красивенька, молоденька бандуристка, наразі кінчає свої студії при Київській Консерваторії. Професор Сергій Богуток нею гордиться. В 1981 р. вона взяла першу премію на конкурсі виконавців на народних інструментах в Одесі. Технічно дуже добре підготовлена. Цікаво буде дізнатись її майбутнє. Я вважаю що її перспективи дуже добрі..... якщо вона не вийде заміж.

Перечислив я найздібніші мистецькі сили в галузі Кобзарського мистецтва, які сьогодні діють в Україні, хоч і є інші, як Федір Жарко (на пенсії), Володимир Войт, Галина Менкуш та інші.

Новий і високоякісний репертуар для бандури виробив Професор Сергій Баштан. З кожним роком виходять регулярно збірники з новими творами, розширяючи художні й технічні можливості інструмента. Він вважає, що в минулому ці збірники не завжди були високо-художнього змісту, але всеж заповняли порожнечу і збудили велику зацікавленість, щоб цю порожнечу заповнити. Протягом 25 років ніхто в Україні не зміг його перевершити по техніні гри на бандурі. С. Баштан учень Володимира Кабачка. В 1981 р. він одержав науковий ступінь професора, будучи першим і одиноким бандуристом, який заслужив цього титулу, який дуже тяжко здобути в Україні.

Найболючішою втратою для сучасного бандурного мистецтва була смерть Андрія Федоровича Омельченка, 9-го березня 1981 р., від раку печінки. Він був викладачем у Київському Інституті Культури ім. Корнійчука, й мав захищати свою докторську дисертацію над генеалогією народних інструментів Східної Європи. Він був автором ряду статтей про бандуру, і також збірників та методичних підручників. А. Омельченко закінчив консерваторію по класі бандури у Андрія Бобиря, й часто виступав, переважно з вокальними точками.

Ще одна втрата для кобзарської справи це смерть Федора Лаврова, у грудні 1980 р. Ідучи по льоду, він посковзнувся й упав, пошкодивши собі голову. Лавров атор численних статтей, брошурок і книжок про кобзарство.

Недавно дізнали ми, що Андрій Гуменюк, автор розвідної книжки "Українські народні інструменти" теж відійшов у вічність. А коли ще додати прізвища Івана Скляра й Перекопа Іванова — удосконалювачів сучасної бандури, то тепер у Києві відчувається велика порожнеча.

Софія Грица, доктор фолкльорознавства, захистила свою докторську дисертацію на тему — "Мелос Української Епіки", де вона дуже солідно й оригінально описує будову Українських Дум. В Москві над вивченням дум, щодо текстів, працює Богдан Кирдан.

В скорому майбутньому має вийти його книжка про Кобзарів із найповнішими даними про них. На жаль по-російському. В Москві на багато легше друкуватися, бо там немає такої строгої цензури як у Києві.

У сучасну пору три фабрики виробляють бандури: Чернігівська, де до сьогоднішнього дня випустили 30.000 бандур. Хоч фабрика переважно виробляє фортепіяно, вона випускає бандури різних розмірів і сортів, від прими й дитячої бандури, до великої оркестрової бандури-контрабаса. Тут вперше засвоїли виробництво концертових бандур з механічним перестроювачем, що дало бандурі великий поштовх для її розповсюдження й удосконалення.

У Львові також почали серійно виробляти бандури, і хоч на початку люди вважали львівські бандури нижчої якости ніж чернігівські, останнім часом вони на багато покращалися, до такої міри, що тепер неможливо їх купити. (Час від часу зустрінеш поганеньку в комісійній крамниці). Вони тепер зручніші й голосніші, ніж Чернігівки, маючи більш удосконалений механізм. Конструктор цих бандур В. Герасименко, також працює викладачем гри на бандурі при Львівській консерваторії.

Недавно почали виробляти гарні бандури в Мельниці-Подільськ. Ці бандури подібні до Чернігівки, хоч краще викінчені. Після смерти Івана Скляра та Перекопа Іванова занепав розвиток й удосконалення нової "Київсько-Харківської бандури. Ця нова бандура мала бути наступна сталія в розвитку нашого національного інструменту. Вона б дала можливості розвивати техніку гри лівої руки по цілому діяпазоні. Хоч уже проголосили, що вже Чернігівська фабрика почала їх серійно виробляти, досі виробили всього 8 інструментів.

Нещодавно Професор Баштан знову поклопотався про долю цієї бандури, а доцент Микола Прокопенко почав продовжувати роботу своїх попередників.

На загал, бандура далі розвивається на Україні сьогодні, хоч я вважаю що треба доброго пошто-

вху. Бюрократизм дуже уповільнює процес розвитку нашої бандури й культури, але слава Богу, що ця справа поступово сунеться вперед.

***

Від редакції

Містимо цю, на нашу думку,цікаву і корисну статтю молодого і талановитого бандуриста з Австралії. Ми свідомі що він виступав минулого року в бібліотеці м. Сіднею на імпрезі влаштованій Совєтсько-Австралійським Товариством Дружби та консулятом СССР в Сіднеї в програмі заплянованих режимом, відзначень 1500-ліття Києва. Його виступ ми вважаємо помилкою. Закликаємо тебе Вікторе не робити таких помилок в майбутньому.

Жертвували на радіопрограму "Молода Україна" в Торонто

Танцювальна група "Веснянка" керівник — Микола Балдецький	$100.00
Григорій і Тамара Неліпи (Вітбі)	65.00
Юрій і Олена Лисики (Ошава)	50.00
Замість квітів на свіжу могилу Дмитра Співака	
Василь і Віра Павлюки	50.00
Анатолій Омельченко	30.00
В першу річницю смерти бл. п. Олександри Омельченко, мами своєї	
Богдан і Катерина Мусії	30.00
Тиміш і Євгенія Таборовські	25.00
Григорій і Ліда Равриші	20.00
Ігор Лисик — виховник юн. ОДУМ-у в Ошаві	10.00
У світлу пам'ять Дмитра Співака.	

За фінансову підтримку всім щиро дякуємо.

Головна Виховна Рада
Старших Виховників ОДУМ-у в Канаді

ВЕЛЬМИШАНОВНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Гляньте на число журнала "Молода Україна", та число поруч Вашої адреси на обкладинці. Якщо число поруч Вашої адреси є менше від числа журнала, то у Вас є заборгованість.

Адміністратор "Молодої України"

ПЕРШЕ ЮВІЛЕЙНЕ ВИДАННЯ КОНСИСТОРІЇ УГПЦЕРКВИ В КАНАДІ

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА

Митрополита Іларіона

У місяці грудні 1982 року, в Вінніпезі, з друкарні "Тризуб", вийшло перше ювілейне видання Консисторії Української Греко-Православної Церви в Канаді, двотомна праця бл. п. Митрополита ІЛАРІОНА,

УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА
Нариси з історії Української Православної Церкви

"Українська Церква" — це друге поправлене й доповнене видання празького видання цієї праці з 1942 р. Поправлення й доповнення цього твору зробив сам бл. п. Митрополит Іларіон, Первоієрарх Української Греко-Православної Церкви в Канаді в роках 1951-1972.

Нове видання "Українська Церква" вийшло за редакцією і з передмовою прот. Степана Ярмуся. Книга вийшла з додатком повного тексту Слова Митрополита Іларіона (Київського) "Про Закон і про Благодать".

Це люксусове видання, 2 томи в одній книзі, в твердій оправі мистецького виконання Марійки Онуфрійчук-Сокульської, має 366 сторінок. Книгу видано з нагоди відзначень 1000-річчя Хрещення України й присвячено 100-річчю народження й 10-річчю упокоєння її автора Митрополита Іларіона (1882-1972).

"Українська Церква" — це віковічна ідеологія Української Православної Церкви, популярна характеристика її, — книга для нашого часу, що має стати настольною книгою в домі кожного свідомого українця.

У програмі відзначень Великого Ювілею Українського Народу, 1000-річчя Хрещення його в Св. Православну Віру, цю книгу — з спеціяльним присвяченням Блаженнішого Митрополита Андрея — буде видаватися кожному жертводавцеві, що зложить на Фонд Св. Володимира $1000.00, або більше.

Ціна книжки на книжному ринку (з спеціяльним зниженням її) — тільки $15.00. Замовлення на книжку й гроші посилати на адресу:

CONSISTORY CHURCH GOODS SUPPLY
9 ST. JOHN'S AVENUE
WINNIPEG, MAN. R2W IG8

ЯКЩО МИ кажемо, що молодь майбутність нації – то що ми зробили, щоб допомогти їй у її праці?

СВ. П. ДМИТРО СПІВАК

У неділю 30-го січня 1983-го року Лондон, Торонто, Ошаву, Детройт та інші околиці облетіла сумна вістка про те, що Дмитро Співак загинув у наслідок нещасливого випадку на своїй відпочинковій дачі, в північнім Онтаріо, під час їзди на мотосанях (сновмобілі). Невблаганна смерть, таким чином, забрала любого тата від двох маленьких діточок, від Дмитра й Михайлика, найдорожчого чоловіка від Олі (з дому Ющенко), старшого сина від Миколи й Олі Співаків, дорогого брата від Володимира, внука від дідусів і бабусів, зятя, племенника, і двоюрідного брата і родича від родини: Співак, Жидовка, Шевченко і Ющенко — в Лондоні, та від родини Лисик в Ошаві.

Тяжкі випробування долі впали на родину бл. п. Дмитра Співака. Народився від у Лондоні 22-го листопада 1952-го року, був лагідної, веселої вдачі, щирий і понад усе любив правду. Ще змалку Дмитра привчили його батьки ходити до української православної церкви Пресвятої Трійці в Лондоні, (де він прислуговував у вівтарі), до Недільної школи та до Української Народньої школи. Від самого заснування юного ОДУМ-у в Лондоні, коли Дмитрові було сім років, він виростав у цій організації, що-року їздив на одумівські Відпочинково-виховні табори, а коли йому сповнилося п'ятнадцять років — на табори виховників юного ОДУМ-у; 1972-го року був головою філії в Лондоні. Закінчив Дмитро середню освіту і лондонський Фенша коледж. Під час будівництва головного будинку на оселі "Україна", блаженної пам'яти Дмитро Співак був членом будівельного комітету. Протягом десятьох і останніх років свого життя він працював з батьком у керівництві родинним підприємством. Був одружений з Ольгою Юшенко. Молоде подружжя Дмитра і Олі Співаків Господь благословив двома хорошими синами — Дмитрові тепер шість років, а Михайликові півтора.

Першого лютого у похоронному заведенні Нідгам у Лондоні настоятель української православної церкви Пресвятої Тройці в Лондоні протоієрей отець Михайло Фляк та отець Віталій Метулинський, з Ошави, відслужили панахиду. Море людей і море квітів, хоч було повідомлено друзів і знайомих замість квітів складати пожертви на нев'янучий вінок на одумівський журнал "Молода Україна". Я ще не бачив так багато квітів ані на похороні, ані в квітнику чи крамниці квітів. Людей на панахиду прибуло так багато, що всі не могли вміститися в залях похоронного заведення. Справа в тому, що родина Співаків має багато друзів і приятелів в ОДУМ-і, бо хто з одумівської молоді, та й старших, не гостював свого часу в гостинній родині Співаків, де всіх широ і радо вітали, чи під час одумівських зустрічей, з'їздів, конференцій чи інших імпрез, які відбувалися в Лондоні. Родина Співаків має широке коло щирих друзів і приятелів як серед своєї церковної так

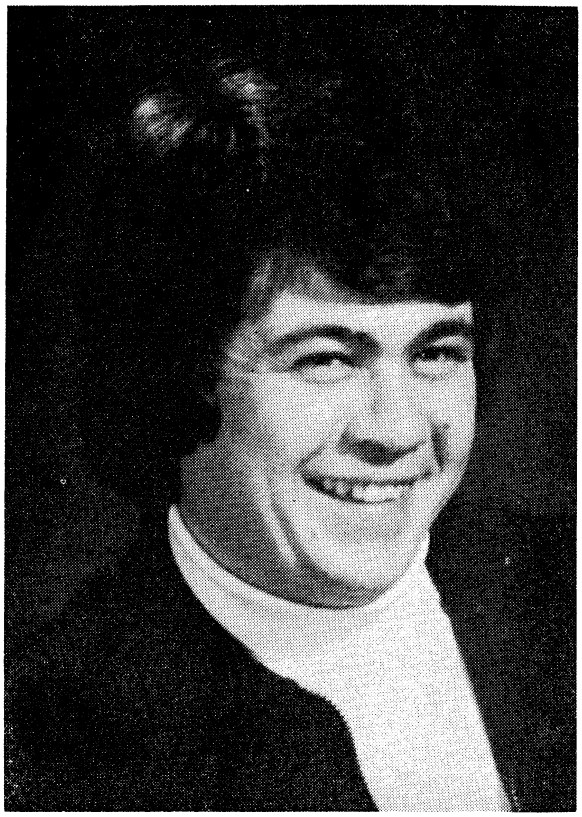

Св. п. Дмитро Співак (1952 — 1983)

і серед загально-української громади в Лондоні, без огляду на віровизнання, походження чи партійну приналежність, а також має багато знайомства серед англомовного суспільства в Лондоні, через своє підприємство. Англійці, як відомо покійників ушановують квітами. Українські організації, установи й товариства, рідні та деякі знайомі також прислали квіти, що створили ціле різнокольорове море квітів у похоронному заведенні.

У середу 2-го лютого у церкві Пресвятої Трійці в Лондоні отець Михайло Фляк та отець Віталій Метулинський о 10-тій годині ранку почали відправляти заупокійну Службу Божу і потім і панахиду, в яких одумівська молодь взяла участь в одностроях. Співав церковний хор, яким диригувала пані Віра Олійник. Мабуть в церкві Пресвятої Тройці в Лондоні ще ніколи не було так багато людей, як цього разу на похороні. Під час заупокійної Служби Божої і панахиди плакала молода вдова, плакали батьки, рідні, друзі і знайомі, і плакало небо — цілий день ішов дощ. Поховали блаженної пам'яти Дмитра Співака у православній частині загального цвинтарю в Лондоні.

У головній залі на оселі "Україна", що її так ретельно допомагав будувати блаженної пам'яти Дмитро Співак, та де що-року з'їжджається одумівська молодь, як на табори так і на різні розва-

гові імпрези — відбувся поминальний обід, на який родина покійного запросила всіх учасників похорону. На тризні було понад п'ятсот осіб.

Цілий ряд представників українських і не українських організацій і установ висловили співчуття родині, ОДУМ-ові та всій українській громаді з приводу відходу на вічний спочинок блаженної пам'яти Дмитра Співака. Господарем поминального обіду був Борис Яремченко, голова одумівської відпочинкової оселі "Україна". Він прочитав прислані співчуття від певних осіб, які не могли прибути на похорон. Особисто співчуття склали:

Від Центрального Комітету ОДУМ-у — Віктор Педенко СВП; від редакції "Молода Україна" — Леонід Ліщина СВП; від Головної Управи ТОП Канади — Іван Данильченко СВП; від Головної Управи ТОП США — Микола Самокишин; від Головної Ради Коша С. В. О. Канади — Василь Тимошенко; від філії ОДУМ-у в Лондоні — Анатолій Терентів; від місцевого відділу ТОП пані Володченко; від редакції "Українські Вісті" — Юрій Смик; від управи Православної Громади Пресвятої Трійці в Лондоні — Володимир Сніг; від Української Католицької Громади в Лондоні — Чих Михайло; від Українського Культурного Центру в Лондоні — пан Савчук, він також склав співчуття і від Спілки Української Молоді, лондонського відділу; від Підприємців і Професіоналістів у Лондоні пан Камінський. Співчуття родині покійного також склали представники місцевого відділу СУЖЕРО, Фундації Івана Багряного, Кредитової Спілки в Лондоні та інші. Всі ті співчуття, що бк склали згадані представники переповнені жалем, смутком і сльозами. Дуже хвилюючі, повні змістом і переживаннями склала від місцевого відділу Союзу Українок Канади пані Віра Новицька.

Господар тризни Борис Яремченко звернувся до присутніх із закликом пожертвувати на "Молоду Україну", на нев'янучий вінок у пам'ять молодого одумівця, дорогого Дмитра Співака. Учасники похорону щедро відгукнулися на заклик і радо вписали свої прізвища і пожертви на листи з якими одумівці обійшли всіх присутніх на тризні. Ала Лисик і Наталка Неліпа обходили з першою листою, Віра Петруша і Віра Харченко — з другою, Тарас Ліщина та Ігор Лисик — з третьою, Петро Неліпа і Павло Лисик — з четвертою. Імена жертводавців подані в цім числі журнала. Родина покійного призначила частину пожертв на Вісник, Укр. Вісті, Укр. Голос, Гомін Укр. і Промінь. На закінчення тризни, господар поминального обіду Борис Яремченко попросив до слова засмученого і прибитого горем Дмитрового батька — Миколу Співака. Тяжкі були його слова. Він сказав — "І ворогам не бажаю ховати своїх дітей". В імені усієї родини покійного, він подякував присутнім за співчуття, квіти, і всесторонню допомогу його родині, на яку доля поклала тяжкий хрест. Спеціяльну подяку він висловив одумівській молоді в однострояхта всій молоді яка прийшла провести його сина в останню дорогу.

Панахиди, похорон і тризна проминули для багатьох друзів і знайомих покійного — вони посумували, поплакали, та й повернулися до своїх зайнять, але для вдови Олі, діток Дмитра і Михайла, для батька Миколи і мами Олі — Співаків, та для рідних продовжуються пекельні муки поступового усвідомлення неповоротної втрати бжнього родича, улюбленого внука, дорогого сина, любого тата й чоловіка — Дмитра Співака.

Хай канадська земля буде йому легкою, а пам'ять про нього хай завжди зберігається між нами.

О. ХАРЧЕНКО

Світлана Кузьменко

БЕЗСМЕРТЯ

Не вірю я, що всі ми проминальні.
Насправді проминальний тільки час.
Бо кожний з нас у вічному, єднанні
З усім життям, що лише біля нас.

До чого доторкалась наша думка.
Руки і серця людського тепло.
Не може бути справжньої розлуки
Ні з кимсь, ні з чимсь — що вже колись було.

(Із збірки "Вічний Проростень")

Управа та члени філії ОДУМ в Торонто висловлюють глибокі співчуття усій родині св. п. Дмитра Співака з приводу його смерти.

Замість квітів на могилу св. п. Дмитра Співака складаємо 50.00 долярів на прес фонд "Молода Україна".

Хай канадська земля буде йому легкою а пам'ять про нього буде завжди з нами!

Філія ОДУМ в Торонто.

Слухайте радіопрограму ОДУМ-у "МОЛОДА УКРАЇНА"

з радіовисильні

CHIN НА ХВИЛЯХ FM 101

в Торонто

КОЖНОЇ СУБОТИ

від 6:00 до 6:30 вечора

Керівництво:

Головна Виховна Рада Коша Старших Виховників ОДУМ-у в Канаді.

З'ЇЗДИ КОША СВ ОДУМ-У І ТОП-У КАНАДИ ТА КОНФЕРЕНЦІЯ ЦК ОДУМ-У

В домівці ОДУМ-у при катедрі св. Володимира 404 Батирст вул. в Торонто

відбудуться

З'ЇЗДИ КОША СТАРШИХ ВИХОВНИКІВ ОДУМ-У І ТОП-У КАНАДИ

в п'ятницю 1-го квітня, 1983 р.
початок 6-та год. вечора

за інформаціями просимо звертатися до кол. Василя Тимошенка — тел. 1-416-233-9080 і кол. Івана Данильченка — тел. 1-416-274-2249

а

24-ТА КОНФЕРЕНЦІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ОДУМ-У

відбудеться

в суботу 2-го квітня, 1983 року
початок — 9:00 род. ранку.

за інформаціями просимо звертатися до кол. В. Педенка — тел. 1-416-889-0640.

Усі старші виховники та всі члени ОДУМ-у ласкаво запрошені взяти участь у нарадах.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

З'їзду Коша Старших Виховників ОДУМ-у Канади

та

Сьомого З'їзду Товариства Одумівських Приятелів Канади 1-го квітня

1. Відкриття з'їздів Василь Тимошенко і Іван Данильченко.
2. Молитва.
3. Вшанування померлих членів ОДУМ-у та ТОП-у
4. Прийняття порядку денного
5. Вибір Президії З'їздів:
   голова, заст. голови та двох секретарів
6. Вибір комісій від коша
   Мандатної, Номінаційної.
7. Вибір комісій від ТОП-у
   Мандатної, Номінаційної.
8. Читання та затвердження протоколу із з'їзду Коша
9. Читання та затвердження протоколу 6-го З'їзду ТОП
10. Слово голови ЦК ОДУМ-у О. Пошиваника
11. Слово голови Головної Управи ТОП США М. Самокишина
12. Звіти членів управи Коша:
    Голова В. Тимошенко
    Касир П. Байрачний
    Референт таборів Вол. Тимошенко
    Референт Кобзарського табору І. Данильченко
    Спортовий реф. Юрій Павлюк
13. Звіти голів філій ОДУМ-у
    Торонто Т. Дрозд
    Ошава Н. Неліпа
    Лондон А. Терентів
    Ст. Катеринс М. Метулинський
14. Звіти Управи ТОП
    Голова І. Данильченко
    Касир Ф. Білаш
    Магазин одностроїв К. Щербань
15. Звіти голів ТОП
    Торонто П. Родак
    Ошава Г. Неліпа
    Лондон Г. Володченко
    Ст. Катеринс Д. Головаш
16. Звіт голови Дирекції оселі "Україна" Б. Яремченко
17. Запити та дискусії над звітами (обома)
18. Звіт Контрольної Комісії Коша
19. Звіт Контрольної Комісії ТОП В. Вакуловський — голова
20. Уділення довір'я уступаючій управі Коша
21. Уділення довір'я уступаючій управі ТОП В. Вакуловський
22. Звіт Мандатної Комісії Коша
23. Звіт Номінаційної Комісії Коша і вибір управи Коша Канади
24. Звіт Мандатної Комісії ТОП
25. Звіт Номінаційної Комісії ТОП і вибір управи ТОП Канади
26. Внески та побажання
27. Різне
28. Слово новообраних голів
29. Закриття

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street West — Toronto 9, Ont.
Tel.: 762-8751

В нас можна набути • книжки • українські часописи та журнали • пластинки • друкарські машинки • різьбу та кераміку • полотна • нитки і вишивки.

Маємо великий вибір дарунків на різні оказії.

ПРОСИМО ЛАСКАВО НАС ВІДВІДАТИ!

Провізоричний Порядок Нарад Двадцять Четвертої Конференції ЦК ОДУМ-у, субота 2-го квітня 1983 р., 404 Бетурст вул., Торонто, Онт., Канада.

8:30 — Реєстрація учасників конференції
9:00 — Відкриття — Ол. Пошиваник, голова ЦК ОДУМ-у
9:05 — Молитва
9:10 — Затвердження порядку нарад конференції
9:15 — Затвердження протоколу 23-ої конф. — Олена Багнівська, СВП, писар з попередньої конференції ЦК.
9:20 — Звіт голови ЦК ОДУМ-у — Олексій Пошиваник, СВП
9:30 — Звіт орг. реф. ЦК ОДУМ-у — Віктор Педенко, СВП
9:40 — Звіт реф. молоді ЦК ОДУМ-у — Юрій Криволап, СВП
9:50 — Звіт фінансово-господарського реф. — Євген Кальман, СВП
10:00 — Звіти кошових США і Канади — А. Шевченко, СВП і В. Тимошенко, СВУ
10:10 — Звіти голів Г. У. ТОП-у Канади і США І. Данильченко, СВП і М. Самокишин, СВД
10:20 — Звіти голів Постійних Комісій ЦК ОДУМ-у:
1. Ідеологічно-проблематична — А. Лисий, СВП
2. Видавнича — Ю. Смик, СВ
3. Стипендійна — В. Вакуловський, СВП
4. Статутова — О. Шевченко, СВП
5. Таборова — О. Полець, СВП
6. Господарча — Ю. Смик, СВ
7. Зустрічей — О. Харченко, СВП

10:40 — Перерва на каву
11:00 — Звіт репрезентації ОДУМ-у в СКВУ — І. Павленко, СВП
11:10 — Звіт ред. колегії "М. У." — Л. Ліщина, СВП, редактор
11:20 — Звіт адміністратора "М. У." — под. З. Корець
11:30 — Звіт голови дирекції оселі "Україна" — Б. Яремченко, СВП
11:40 — Звіт управи оселі "Київ" — п. Веницький (Є. Кальман)
12:00 — Запити і дискусія над звітами.
12:30 — Обід
2:00 — Доповідь: Андрій Шевченко
2:15 — Запити і дискусія над доповіддю
2:45 — 1. Перегляд кандидатів СВП (тимчасове затвердження) — В. Педенко
2. Перегляд і затвердження програми Зустрічі 1983 р. — О. Харченко,
3. Перегляд і затвердження дат одумівських таборів 1983 р. — Ю. Криволап
4. Перегляд і затвердження Постійних Комісій ЦК ОДУМ-у

3:45 — Різне
4:00 — Постанови та резолюції конференції — Ю. Криволап, гол Резол. Ком.
4:30 — Офіційне закриття конференції. Марш ОДУМ-у. Молитва.
7:00 — Товариська зустріч учасників конференції.

Неділя, 3-го квітня 1983 р.:

10:00 год. ранку — Служба Божа

За Президію ЦК ОДУМ-у

Олексій Пошиваник, СВП — голова
Юрій Смик, СВ — секретар

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Вш. Редакторе!

Я хотів би бачити більше про працю філій ОДУМ-у в різних містах США і Канади.

Віктор Глоба
Міннеаполіс, США

***

Помістимо такі дописи, Вікторе, як тільки до нас надійдуть.

Редакція

Пане редакторе.

Чому в Молодій Україні немає більше знимок? Я також думаю що в журналі потрібно більше загадок і жартів.

Ліса Петруша
Детройт, США

***

Ми вже пояснювали, Ліса, що в нас немає досить грошей щоб містити більше знимок. Якщо ваша детройтська філія ОДУМ-у може приєднати нових передплатників, або в якийсь спосіб допомогти "Молодій Україні" грішми ми будемо вдячні і будемо тоді містити більше знимок.

Ред. і адм.

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1

LONDON, ONTARIO

(PRE-MIX CONCRETE)

З ОДУМІВСЬКОГО ЖИТТЯ І ПРАЦІ

Учасники 4-го одумівського спортового табору.

Перший ряд зліва: Петро Неліпа, Ала Лисик, Ліса Притула, Катя Якута, Ліса Петруша, Ліза Дженсон, Галя Петруша, Павло Шевченко. Другий ряд: Василь Сеник, Андрій Петруша, Тарас Ліщина, Олесь Петруша, Юрій Швець, Ігор Лисик, Тарас Василенко, Андрій Шевченко, Михайло Симаговський.

Оселя "Україна", 14 серпня, 1983 р. Фото Ол. Пошиваника

ДОРОГІ ТАБОРОВИКИ

Цьогорічний спортовий табір майже не відбувся. Я зголосився на цей табір два місяці наперед, а сказали мені два тижні перед ним що цього року не буде. Мені хотілося щоб табір був, тому я, Ігор Лисик і Олесь Петруша вирішили взяти цю ситуацію у свої руки. За тиждень ми зібрали сімнадцятеро одумівців. Ми дякуємо усім учасникам за їхнє зацікавлення і охоту бути один з одним на таборі. Я бачу що молодь має охоту їхати на табір, але часом немає кому організувати його. Отже, на другий, 1983 рік ми вирішили приблизно два місяці перед табором вислати листи учасникам, а не філіям із запрошенням на табір. Я вірю що в цей спосіб буде більше учасників на другий рік. Я всім дякую що приїхали цього року і зробили щоб 4-ий одумівський спортовий табір відбувся.

Побачимося на зустрічі в Чікаго.

Тарас ЛІЩИНА

ДОРОГІ ДРУЗІ

Це був мій перший рік на спортовому таборі. Я думаю що ми були щасливі мати цей табір. Нам перше було сказано що табору не буде. Але із терпінням та тяжкою працею ми виховники дзвонили до дітей. Ми мали дуже гарну несподіванку що так багато дітей приїхало.

Табір дуже добре перейшов. Я сподіваюся що на другий рік всі приїдуть назад та привезуть

Головна Рада Коша Старших Виховників ОДУМ-у США

Зліва: Богдан Лисий, Тарас Коновал, А. Шевченко, Н. Павленко, Олександер Непрель, Є. Кальман, Ю. Смик.

Детройт, 27 листопада 1982

із собою своїх одумівських приятелів до спортового табору.

Олесь Петруша
Виховник юного ОДУМ-у

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Цього року спортовий табір відбувся бо таборовики самі зробили свій табір. Самі поставили шатра, межі табору і браму. Чому так тяжко таборовики працювали? Вони працювали, бо хотіли мати табір. Хлопці і дівчата хотіли приїхати і бути з своїми приятелями. Ще й до того всі грали багато різних спортів. Я думаю що це основна причина чому ОДУМ був створений. Якби цей табір невідбувся, то багато дітей сиділо б вдома і не мали б можливість бути в одумівському товаристві. Я би хотів щоб цей табір і на другий рік відбувся і щоб на нім було більше дітей.

Юрій Швець
Виховник Юного
ОДУМ-у

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Вже пройшов один тиждень від того часу коли почався спортовий табір. За цей короткий тиждень я думаю що кожен з нас багато навчився. Я сподіваюся що всі що були на таборі цього року повернуться на другий рік. Програма табору була відповідна і приємна, і я вірю що кожний таборовик добре провів час. Сподіваюся приїхати на спортовий табір на другий рік.

З щирим одумівським
привітом
Ігор Лисик
виховник юного ОДУМ-у

ДІВЧАТА. ГОВОРЯТЬ

Я дуже любила табір цього року. Наші інструктори були дуже приємні, і я багато навчилася. Хочу приїхати на другий рік.

Ліса Притула

Це мій перший рік на спортовому таборі. Я тут мала дуже гарний час. Я також любила наших інструкторів і сподіваюся приїхати назад на другий рік.

Галя Петруша

Спортовий табір був дуже цікавий цього року, бо це був мій перший рік. Ми грали всякі спорти як копаний м'яч, відбиванку та кошиківку.

Алла Лисик

Спортовий табір був цікавий. Ми грали багато різних спортів.

Ліза Дженсон

На спортовому таборі дуже приємно бути. Ми граємо всякі гри, в копаний м'яч, в теніс, в відбиванку та в інші спорти.

Роза Шиндлер

Хоч цей табір був невеликий, ми жили як одна родина. Тарас Ліщина добре організував табір і був знаменитий капітан. Наші інструктори тяжко працювали і нас багато навчили. Всі таборовики добре жили разом і ніколи не сперечалися. Їжа була добра. Олесь і Тарас нас навчили дисципліни. Руханка була дуже тяжка і ми мусіли багато бігати, але дівчата завжди перемагали хлопців. Цей табір залишиться в нашій пам'яті на ціле наше життя — завжди будемо пам'ятати 4-ий спортовий табір юного ОДУМ-у!

Ліса Петруша
і Катя Якута

ХЛОПЦІ ГОВОРЯТЬ

Я любив цей спортовий табір бо всі тут люблять один одного. Ми всі тяжко працювали. Андрій, Петро і я дуже любимо човни, бо коло моста і греблі є дуже гарно плавати.

Миша Симаговський

Мені дуже сподобалися всі інструктори. Було гарно бо у цей самий час відбувався кобзарський табір, і всі діти там співали як соловейки. Їжа була дуже смачна, і кухарки нам давали багато.

Андрій Шевченко

Табір був дуже добрий цього року. Ми мали досить вільного часу. Грали багато спорту. Їжа була дуже добра.

Василь Сеник

Це є мій перший рік на спортовому таборі, і мені він дуже подобався. Я б дуже хотів щоб на другий рік на цьому таборі прибуло більше дітей.

Петро Неліпа

Табір дуже сподобався. Інструктори були добрі, і я бажаю щоб багато більше дітей приїхали на цей табір на другий рік.

Андрій Петруша

Я дуже любив цей табір. Дівчата тут були дуже гарні, і я сподіваюся що я приїду на цей табір на другий рік.

Тарас Василенко

Це мій перший рік на спортовому таборі. Мені дуже сподобалася одна дівчина з Дітройту. Я дуже цей табір люблю а особливо ту дівчину.

Павло Шевченко

УКРАЇНСЬКА МОВА НА 16-ім ТАБОРІ ВИХОВНИКІВ ЮН. ОДУМУ, 1982 Р.

Згідно таборового правильника, на таборі вживалася тільки українська мова. Таборяни, за допомогою команди, старанно говорили по українському і заохочували один одного до вжитку кращої і чистішої мови.

Учасниця табору, под. Наталка Лебединська, дала гутірку на тему "Чому українська мова важлива для українців?" Матеріял для цієї гутірки под. Лебединська дістала з журнала "Анабазис" автором допису був Ю. Хабурський.

Под. Лебединська подала вісім важливих причин чому українська мова важлива для українців:

1. головний засіб українського самозбереження та єдности.
2. дає можливість зрозуміти українську душу.
3. дає можливість розуміти українську культуру, театр, оперу і церкву.

Торонтські юні одумівці з виховниками і отцями з катедри св. Володимира після отримання хусток. Сидять зліва: Віктор Педенко — заст. голови ЦК ОДУМ-у, митроф. Д. Фотій — капелян філії ОДУМ-у в Торонто, прот. Ю. Ференсів, прот. П. Бублик, Віра Харченко — голова філії ОДУМ-у в Торонто і Оля Костюк — референт юнацтва.

Торонто, 5 лютого, 1983
Фото Ів.Корця

4. регулярне вживання дозволяє легше розуміти і вживати мову.

5. англійська мова для нас легка бо ми її вживаємо.

6. без мови ми загубимо наш зв'язок з Україною.

7. на з'їздах українських поселенців з інших країн, українці не змогли б поміж собою спілкуватися.

8. якщо в нашому товаристві є присутні що не розуміють українську мову і вони бажають залишитися в нашім гурті, нашим обов'язком є заохотити їх щоб вони навчилися української мови.

Всі що слухали гутірку под. Лебединської обдарували її оплесками і взяли ці золоті думки до серця.

Зліва: Віктор Педенко, Катя Якута і Оля Костюк в день вручення одумівських хусток.

Торонто 5 лютого, 1983
Фото Ів. Корця

ВРУЧЕННЯ ОДУМІВСЬКИХ ХУСТОК В ТОРОНТО

В суботу, 5-го лютого, 1983 р. в домівці ОДУМ-у, відбулася небуденна подія. Членам Юного ОДУМ-у, виховникам, опікунам і референтам було вручено одумівські хустки, як частину одумівського одностроєю. Хустки є двох кольорів — малинового і темно синього — з одумівським триколосом в нижньому куті. Члени Юного ОДУМ-у мають носити хустки малинового кольору, члени ОДУМ-у темно синього кольору, а старші виховники моють вибір — або темно сині хустки або оригінальні краватки волошкового кольору.

Ідея запровадження хусток, як частину одумівського одностроєю, вийшла від кола молодих старших виховників ОДУМ-у і виховників Юного ОДУМ-у. Після багатьох нарад і дискусій вирішено зробити проєкт хустки і представити на слідуючу конференцію Ц. К. ОДУМ-у на затвердження. Проєкт триколосу, виготовила подруга Галя Гурська, СВУ з Філядельфії, а проєкт кольорів і форми вирішувалися на засіданнях в Торонто. Нарешті всі проєкти були представлені для офіційного затвердження на П'ятому Всеодумівському З'їзді Старших Виховників ОДУМ-у в Трентоні, США. В травні 1982 р. всі проєкти були одноголосно прийняті і було доручено кол. Іванові Данильченку, СВП, голові Головної Управи ТОП-у Канади зробити заходи, щоб було виготовлено відповідне число хусток для вжитку всіх одумівців у США і Канаді. В кінці 1982 р. хустки були готові, а в скорім часі надійшли також кільця і філії почали замовляти хустки для членів юного ОДУМ-у, як також для старших виховників.

Тож в Торонті відбулося перше офіційне вручення хусток. В одумівській домівці зібралися юні одумівці з виховниками і

опікунами. На запрошення прибули три отці: отець прот. Д. Фотій, капелян ОДУМ-у м. Торонто, отець прот. Ю. Ференсів і отець прот. П. Бублик — настоятель української православної катедри св. Володимира в Торонто. В залі також були присутні: кол. І Данильченко, голова Г. У. ТОП в Канаді, подруга В. Харченко, голова філії ОДУМ-у в Торонто, пані К. Щербань, керівник одумівського магазину, пані З. Корець, адміністратор журнала "Молода Україна", подруга В. Родак, мистецький керівник одумівського ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича, як також і прихильники ОДУМ-у. Бунчужні дня були: под. К. Якута, ВЮО і кол. П. Лемеза. Под. О. Костюк, референт юнацтва, кол. В. Педенко і под. К. Якута урочисто одягали нові хустки юним одумівцям які були захоплені чарівними кольорами і виглядом хусток. Кол. Педенко вручив на спогад хустки також всім отцям. Після коротких слів-привітів под. Костюк, кол. Педенка і отця Фотія урочиста подія закінчилася відспіванням Маршу ОДУМ-у.

Дотепер дві інші філії відбули подібні церемоніяли, а саме філія ОДУМ-у в Детройті і філія ОДУМ-у в Ошаві. Центральний Комітет закликає голів усіх філій ОДУМ-у звернутися до одумівського магазину на адресу кол. І. Данильченка, і замовити для членів їхніх околиць нові одумівські хустки. Одумівська хустка стане офіційною частиною одумівського одностроєю на початку таборового сезону в 1983 р.

В. Педенко

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ

Субота 29 січня 1983 р., день 25 літнього ювілею Василеві і Вірі Павлюк залишиться незабутнім спомином.

О 6 год. вечора в православній катедрі св. Володимира в м. Торонто, о. Д. Фотій і о. П. Бублик відправили молебень подяки в день 25-літнього подружнього життя в присутності синів: Юрія, Євгена, Тараса і малого Петруся, батьків-ювілятів, кумів і гостей.

Василь і Віра Павлюк в день 25-ої річниці подружжя.

Торонто, 29 січня, 1983 р.

Дружкою була Валя Павлюк, боярином був О. Денесюк.

При вході до церковної залі вітали ювілятів, традиційним звичаєм, хлібом і сіллю, батьки п-во В. Павлюк і мама Віри — пані О. Денчук.

Господар Федір Білаш уміло і гарно провадив цей вечір, привітав молодят від себе і дружини О. Д. Фотій теж від себе і дружини вітав ювілятів і згадав їх вінчання, їх працю в громадському житті катедри, в організації ОДУМ. Виховати 4 синів не є легкою роботою. Батьківське виховання прищепило їм любов до української мови, пошану до Церкви, до організації ОДУМ, пошану до батьків і до старших.

Сини дістали вищу освіту і старший з них є зубним лікарем.

О. Д. Фотій побажав ювілятам здоров'я та життєвих успіхів, а особливо доброго як і дотепер виховання в релігійному дусі своїх гарних синів.

Привіт і найщиріші побажання склали: батько ювілята В. Павлюк, П. Ященко, від редакції "Нові Дні" — Григорій Мороз, від ОДУМ-у — голова кола Василь Тимошенко, від редакції "Молода Україна" Леонід Ліщина. Доктор Юрій вітав батьків від імени дітей, дякував батькам за їх терпеливість, за старання виховати їх в національному і релігійному дусі із знанням рідної мови. Вручив подарунок — портрет з 4 синів. І було вручено багато інших подарунків від гостей і родини.

На закінчення офіційної частини Василь від себе і дружини подякував дітям, батькам і присутнім гостям за таке зворушливе прийняття. Побажав веселої забави. Подякував комітетові до складу якого входили: п-во В. Л. Тимошенко, Ф. А. Білаш, П. Ященко, М. В. Павлюк, К. М. Ходаченко, О. Денесюк, і П. Чередник.

О. Д. Фотій поблагословив страви, а господар Ф. Білаш запросив всіх присутніх до вшанування ювілятів співом многії літа.

Після смачної вечері, сини ювілятів, які належали до танцювальної групи "Веснянка", а тепер мають свою групу "Байда" зачарували гостів своїми танцями, за що були обдаровані гучними оплесками. При цій урочистій і веселій нагоді не забули і за нашу пресу.

Присутні щиро відгукнулися і було зібрано 172 дол., з них на журнал "Молода Україна" 46.00, "Нові Дні" 46.00, радіо програма "Молода Україна" 50.00 і "Вісник" — 30 дол.

Всім жертводавцям і збірщикам велике спасибі, а ювілятам, щастя здоров'я на многії літа.

Галина Савранчук
Торонто

Сторінка Юного ОДУМу

Т. Г. Шевченко

ОЙ ДІБРОВО — ТЕМНИЙ ГАЮ!

Ой діброво — темний гаю!
Тебе одягає
тричі на рік... Багатого
собі батька маєш.
Раз укриє тебе рясно
зеленим покровом, —
аж сам собі дивується
на свою діброву...

Надивившись на доненьку
любу, молодую,
возьме її та й огорне
в ризу золотую,
і сповиє дорогою
білою габою, —
та й спать ляже, втомившися
турбою такою.

Впізнайте героя твору Т. Г. Шевченка.

1. У латаній свитиночці,
На плечах торбина,
В руці ціпок, а на другій —
Заснула дитина.

2. Аж три пари на радощах
Кумів назбирали
Та ввечері й охрестили,
І Марком назвали.

3. Старий заховавсь
В степу на могилі, щоб ніхто не бачив,
Щоб вітер по полю слова розмахав.

. . . . .

Старий та химерний:
Заспіває весільної
А на журбу зверне.

Відповіді шукайте на сторінках цього журнала.

Поправка

Молитва за Україну — митр. прот. І. Губаржевського була написана **1946** року а не **1964** року як було надруковано в журналі "М. У" ч. 319 ст. 22.

ВІДБУВСЯ УСПІШНИЙ СЕМІНАР ГРИ НА БАНДУРІ

У місті Гамільтоні, Онтаріо, 23-го грудня 1982 р. успішно відбувся третій семінар гри на бандурі, для членів Ансамблю Бандуристів ім. Остапа Вересая, котрий існує при Рідній Школі ім. Василя Сарчука при соборі св. Володимира. Керівником ансамблю є пані Галина Роєнко. Для технічного вдосконалення гри на бандурі, було запрошено кваліфікованих і здібних учителів (інструкторів) школи навчання гри на бандурі з Ансамблю ім. Гната Хоткевича (ОДУМ) в Торонто, під керівництвом пані Валентини Родак. Інструкторами були: Василь Корець, Оксана Родак і Світлана Ліщина. Вони радо прибули на семінар, щоб поділитися своєю здібністю і знанням із іншими бандуристами та провести навчально-товариський день співу в супроводі гри на бандурі. Семінар почався молитвою, яку провів настоятель собору св. Володимира о. Миколай Равлюк. Присутніми були батьки та завзяті бандуристи. Хоч семінар був лише один день і час був обмежений, навчання було дуже корисне і цінне. У програму навчання входили: технічні вправи, колядки та українські народні пісні. Закінчився семінар співами і грань нового матеріялу, а також повторенням того матеріялу, який був розучений на попередніх двох семінарях, які відбулися в грудні 1981 року та в березні 1982 р. Попередні два семінари також мали добрий успіх, і були під проводом Василя Корця з допомогою інструкторок: Оксани Родак і Олі Корець.

Щира подяка належить Василеві й Олі Корець, Оксані Родак і Світлані Ліщині за те, що вони присвятили свій труд під час зимових вакацій у школі, щоб допомогти іншим молодим друзям опанувати (вдосконалювати) гру на бандурі, і цим поширювати українську пісню й любов до бандури.

Управа ансамблю бандуристів ім. Остапа Вересая та його керівник пані Галя Роєнко щиро дякують Ансамблеві ім. Гната Хоткевича та інструкторам за їхню співпрацю і бажають їм успіхів у їхній праці. Щасти Вам Боже!

***

Початки і праця ансамблю бандуристів ім. Остапа Вересая при Рідній Школі ім. Василя

Учасники курсу гри на бандурі для членів ансамблю бандуристів ім. Остапа Вересая в Гамілтоні, Онт.

Зліва стоять: Мик. Равлюк, Надя Гомонко, Андреа Страті, Таня Гомонко, Галя Богданів, Тарас Равлюк, Христина Бродгед, Олена Литвин. Сидять: Оксана Родак ((інструктор), Мойра Урбанська, Василь Корець (керівник курсу), пані Галина Роєнко (керівник школи гри на бандурі в Гамільтоні), Ніна Дудка, Оля Корець (помічниця).

Сарчука при соборі св. Володимира в Гамільтоні.

Ціль і завдання ансамблю — 1) поширювати українську пісню та історичний інструмент-бандуру, як один із найважливіших інструментів нашої культурної спадщини; поширювати свою спадщину в українському суспільстві, незалежно від будь-яких організацій. Це не тільки національний обов'язок школи, а кожного з нас, щоб зберегти свою культуру та ознайомити співгромадян із нею. На таких засадах був створений цей ансамбль.

Керівником ансамблю є пані Галина Роєнко, а директор Рідної Школи пані В. Логин є адміністратором. Вона допомагає в усьому де тільки виникає потреба. Постійним дорадником при праці збереження українського мистецтва-кобзарства є настоятель собору св. Володимира отець Миколай Равлюк, який завжди готовий допомогти в праці ансамблю.

Праця ансамблю почалася в 1979-1980 навчальному році. Спочатку навчалося вісім студентів-учнів, а на сезон 1980-1981 р. прибуло ще чотири, тож ще того року було дванадцять бандуристів. У 1981-1982 шкільному році число членів насамблю збільшилося до чотирнадцяти осіб. Деякі члени ансамблю від'їхали на вищі студії поза Гамільтон, а тому в ансамблі залишилося десять осіб на 1982-1983 навчальний рік.

Через те, що ансамбль бандуристів є при українській школі — бере участь у всіх імпрезах, які влаштовує школа при соборі св. Володимира, а це: свято-академія в пам'ять Тараса Шевченка, свято Державности, День Матері, Свято Героїнь, академія в пам'ять Лесі Українки, фестиваль живого слова та інші. За ансамбль можна висловитися так: Ансамбль бандуристів ім. Остапа Вересая в Гамільтоні став прикрасою в програмах на концертах, які влаштовує КУК чи інші організації в Гамільтоні. Ансамбль часто виступає спільно зі шкільним хором, в якому співають шістдесят дітей під керівництвом пані Орисі Сушко. Гри на бандурі навчає пані Галя Роєнко. Під час лекцій вона грає разом зі студентами, а також на виступах. Їй допомагає Андрій Бурак (брат п-ні Г. Роєнко). Він є її заступником. Лекції гри на бандурі відбуваються щосуботи в шкільному приміщені при Соборі Св. Володимира.

Цією дорогою члени, управа і керівник Ансамблю Бандуристів ім. Остапа Вересая висловлюють щиру подяку громаді святого Володимира в Гамільтоні за постійну підтримку Ансамблю.

Орися Бурак
Гамільтон, Онт.

МОЛОДЬ потребує більшої опіки й зацікавлення старших!

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСУ ПІД ЧАС ТРИЗНИ БЛ. П. ДМИТРА СПІВАКА

Галя і Даґлас Шварцентрубер	100.00
Д-р Юрій Лисик	100.00
Юрій і Олена Лисик	50.00
А. Петруша	50.00
Іван Співак	40.00
Василь Тимошенко	30.00
Іван і Катя Корнієнко	30.00
Віктор і Галя Педенко	30.00
Родина Савранчук	25.00
Родина Мучічка	25.00
Катерина і Микола Щербань	25.00
Федір Подопригора	25.00
Володимир і Люся Тимошенко	25.00
Григорій і Тамара Неліпа	25.00
В. Васько	20.00
В. Новобранець	20.00
Петро і Віра Гандза	20.00
Ален Рід	20.00
К. Романюк	20.00
В. Донован	20.00
А. Ющенко і Д. Мартин	20.00
Оля і Павло Лисик	20.00
Федір і Оксана Шевченко	20.00
Ліда і Іван Шевченко	20.00
Олександер і Люба Харченко	20.00
Драґо Іскріц	20.00
п. Гарасим	20.00
Р. Генрі	20.00
Джім Кін і Ан Бирнс	20.00
Леонід і Раїса Ліщина	15.00
Василь і Віра Павлюк	15.00
Василь Данильченко	15.00
Анатолій Терентів	10.00
п. Матісон	10.00
Лен Зіма	10.00
Рик Ковальчук	10.00
М. Ковальчук	10.00
А. Кінґ	10.00
Боб Гілтон	10.00
Ф. Литвинець	10.00
Наталка Сандул	10.00
А. Сав'юк	10.00
Олекса і Ліза Звірховські	10.00
Пан і пані І. Сав'юк	10.00
Володимир Сніг	10.00
Микола Притула	10.00
М. Самокишин	10.00
І. Петруша	10.00
Григорій Яремченко	10.00
Олександер Жидовка	10.00
п. Шевченко	10.00
Іван і Надія Данильченко	10.00
Коні Мінеллі	10.00
М. Гарасим	10.00
Біл Пфаф	10.00
п. Яворський	10.00
С. Коваленко	10.00
Ігор Лисик	10.00
УНО Лондон	10.00
А. К.	10.00
Г. Ринел	10.00
п. Мокан	10.00
п. Ковшун	10.00
Леонід Кириченко	10.00
Павло Моринець	10.00
п. Вінничук	10.00
п. Панчишин	10.00
п. Панасейко	7.00
Т. Карлсон	5.00
Данило Слюзар	5.00
М. Жидовка	5.00
Юрій Смик	5.00
Володимир Заєць	5.00
Л. Тищенко	5.00
Павло Яремченко	5.00
Микола Терентів	5.00
Мама і Іван Абзуцов	5.00
П. Гончаренко	5.00
п. Безкровна	5.00
А. Васько	5.00
П. Васько	5.00
Е. Васько	5.00
п. Савчук	5.00
п. Жилавий	5.00
п. Романюк	5.00
п. Ріксен	5.00
П. Камінський	5.00
п. Озарук	5.00
п. Білак	5.00
Олена Кошарна	5.00
Роман Ковалюк	5.00
п. Розаловський	5.00
п. Литовський	5.00
д-р Барчинський	5.00
Р. Горнич	5.00
Василь Тягур	5.00
п. Корилюк	5.00
п. Вишнівський	5.00
п. Юрашко	5.00
п. Спенс	5.00
Іван Лук'яненко	5.00
п. Камерон	5.00
п. Калюжний	5.00
п. Салбадо	5.00
п. Педенко	5.00
п. Кіпкало	5.00
О. Пилипенко	5.00
Р. Швець	5.00
Ф. Маслюк	5.00
Джов Кашаровський	5.00
Б. Шук	5.00
Р. Мельничук	5.00
Гері Маєрлі	5.00
І. Розлюк	5.00
Л. Сімас	5.00
А. Сивак	5.00
Федір Білаш	5.00
п. Сміт	5.00
Віра Новицька	5.00
п. Абусов	5.00
В. Тищенко	5.00
Василь Мушак	5.00
Ч. Михайло	5.00
п. Володченко	5.00
п. Панасейко	5.00
М. Квубон	5.00
Дмитро Стетек	5.00
Б. К.	5.00
Антон Боровський	5.00
П. Орельчук	5.00
В. А.	5.00
Г. В.	5.00
Д. Троніор	5.00
п. Вілсон	4.00
п. Томчак	4.00
п. Водвут	4.00
В. Слюзар	4.00
п. Розаловський	4.00
Іван і Надія Шульга	4.00
Н. К.	4.00
Є. Овчаренко	3.00
Д. Сивак	3.00
Стефан Тищенко	3.00
п. Брандслі	3.00
Н. Кошман	2.00
п. Маслючка	2.00
п. Лауба	2.00
Б. Ріксон	2.00
А. Камінський	2.00
п. Яцький	2.00
Біл Леб	2.00
п. Коляк	2.00
п. Алексієнко	2.00
Люба Рябоштан	2.00
Текля Мойсієнко	2.00
п. Симоненко	2.00
п. Рапусо	2.00
п. Ноженко	2.00
п. Аромба	2.00
п. Сміт	2.00
п. Аґура	2.00
п. Губа	2.00
Ю. Годованець	2.00
п. Мальченко	2.00
Іван Чорноус	2.00
М. Мельник	2.00
А. Лисенко	2.00
Зіна Гладко	2.00
пан і пані Горбасев	2.00
п. Карчевський	2.00
Ю. Гас	2.00
М. Тицький	2.00
К. і Д. Мессерол	2.00
А. Зажечний	2.00
Давид Гарсато	2.00
Б. М.	2.00
Д. Кларк	2.00
П. Гуслозі	2.00
п. Коваленко	1.00
п. Блощинська	1.00
П. Козак	1.00
п. Піментен	1.00

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Має щоденний щадничий плян, який дасть найбільший заробіток за ваші вкладені гроші.
- Дає малі і великі особисті і моргеджеві позички, в міру можливостей
- Має життєву асекурацію на заощадження до $ 2.000 на особисті позички до $10.000 після вимог КЮМІС.
- Має чеки особисті даром і для подорожуючих та платить 3% на чекові конта.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду.
- Дає різні фінансові поради.
- Дає пашпортові гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугу
- Дає добрі кредитові звіти
- 33 роки на службі Рідного Народу
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.
406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

BRANCH OFFICE:
2258 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
Tel. 763-5575

М. Кудловський	1.00
Я. Шевченко	1.00
М. Сіліврія	1.00
Р. Пулін	1.00
М. А.	1.00
В. Б.	1.00
Прізвища не подані	28
Разом	1714

З цієї суми призначено 1264 дол. на цей журнал.

МОЛОДЬ
МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!
ДОПОМАГАЙТЕ МОЛОДІ
МОРАЛЬНО
І
МАТЕРІЯЛЬНО

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

Філія ОДУМ-у в Ошаві, Онт., — коляда	1000.00
Зібрано на товариському вечорі ТОП-у Канади в Торонто на заклик Юрія Свириденка	132.00
Танцювальний ансамбль ОДУМ-у "Веснянка" в Торонто, передав М. Балдецький	10.00
Ілля Сердюк, Гамільтон, Онт., з 25-літнього ювілею подружжя Василя і Віри Павлюк, Торонто, Онт.	46.00
Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Дмитра Співака	
Олександер Гуща, Ст. Пол, Мінн.	35.00
Василь і Маруся Чемерис, Ісліңґтон, Онт.	20.00
Л. Яцюк, Ворен, Міч.	20.00
Ігор Лисик, Ошава, Онт.	10.00
Зібрано на тризні бл. п. Миколи Кромбет в Монтреалі, Кве., переслав А. Степовий	30.00
На нев'янучий вінок бл. п. Якова Манька, Марія і Григорій Романенко, Торонто, Онт.	25.00
Євгенія і Тиміш Таборовські, Торонто, Онт.	25.00
Євген Цюра, Віндсор, Онт.	16.00
Петро Гурський, Четельгам, Па.	13.00
В. Нікітіч, Естелманер, Н. Дж.	10.00
І. Вертишин, Сиракюз, Н. Й.	3.00
С. Ступак, Дес Плейнс, Н. Й.	3.00
Яків і Борис Яремченко (коляда), Лондон, Онт.	20.00
п. Соцан, Лондон, Онт. (коляда)	20.00
Катерина Щербань, Торонто, Онт.	20.00
Марія Бойко-Дяконов, Пентинґтон Б. К. (коляда)	10.00

НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИЄДНАЛИ:

Василь Пономаренко, Клівленд, Огайо, США	1
Зіна Корець, Торонто Онт.	1
Валентина Родак, Торонто, Онт.	1
Л. Ліщина, Торонто, Онт.	1
Віктор Педенко, Торн Гіл. Онт.	1
Д-р. Юрій Лисик, Ошава, Онт.	1

Жертводавцям і прихильникам "Молодої України" щира подяка.

Редакція і адмін. "М. У."

З ЖИТТЯ ФІЛІЇ ОДУМ-У В МІННЕСОТІ

Танцювальна група ОДУМ-у і СУМ-у будуть виступати в цьому році на Фестивалі Націй в травні місяці. Проби танців відбуваються що-понеділка від 7:30 до 9:30 год. вечора в залі парафії св. Михаїла. Просимо всіх батьків допильнувати, щоб їхні діти, які приймають участь, відвідували регулярно і вчасно проби танців. У всіх питаннях в цій справі звертатися до п. Христини Тащук, яка є відповідальна за групу ОДУМ-у.

Літній Табір Української Молоді (ОДУМ, СУМ, ПЛАСТ) відбудеться в Сіблей Стейт Парк від *24 липня до 6 серпня* ц.р. Місце вже зарезервоване і почалася підготовка до табору. В Таборову Комісію від ОДУМ-ввійшли: Ванда Багмет, Дарія Лиса, Олександер Полець і Федір Гайовий. Від СУМ-у: Леся Підгайна, від ПЛАСТУ: Славко Луцик. Головою Таборової Комісії вибрано Ванду Багмет.

Продажа великодних писанок відбудеться в цьому році в склепах Беєрлі від середи 30-го березня до суботи 2-го квітня (чотири дні). За акцію відповідають Дарія Лиса і Христя Тащук. Допомога потрібна від усіх і якнайбільше. Просимо зробити свої пляни відповідно (а не навпаки!!!), щоби кожен міг допомогти в цій дуже важливій праці нашої філії і яка оплачувала і оплачує активність ВАШИХ дітей в ОДУМ-і і Юн. ОДУМ-і.

Передплатники розбудовують, а післяплатники руйнують вільну українську пресу, а в тому й "Молоду Україну"!

MOLODA UKRAINA

If not delivered please return to:
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

**Ціна 1.25 дол.
в США і Канаді**

R. CHOLKAN & CO. Ltd.
2190-B Bloor St. W. — Toronto, Ont.
INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ, НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.
Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Tel.: 763-5666

**ARMADALE
MEAT PRODUCTS LTD.**
НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ
В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ
Крамниця при вул. Блюр коло Джейн
Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ
2404 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P9
Tel.: (416) 767-3424

SIPCO OIL LTD.
HOME COMFORT DIVISION
83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якости опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеси")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гюмідіфайрс")
4. **Все фінансуємо на догідні сплати**

— 24-годинна обслуга —
ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у **Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.**

Провадимо також власні бензинові станції під назвою **SIPCO**. Просимо наших відборців заїжджати до наших **SIPCO** і наповняти авта бензиною.

UKRAINIAN CARAVAN
Restaurant — Cabaret

**СТРАВИ — ТАНЦІ
Й ЕСТРАДНІ ВИСТУПИ
В КОЗАЦЬКОМУ СТИЛІ**

TORONTO — Downtown: 97 Cumberland St. (in Yorkville). Tel.: 961-4422

TORONTO — West: 5245 Dundas St. W. (at Kipling). Tel.: 231-7447.

EXPERT CATERING AND BANQUET FACILITIES AVAILABLE.
For information call 231-7447.